ДИРЕКТИВА РАДИ 98/58/ЄС
від 20 липня 1998 року
стосовно захисту тварин, що утримуються для сільськогосподарських потреб

(ОВ L 221, 8.8.1998, С. 23)

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, та, зокрема статтю 43 цього Договору,

Беручи до уваги пропозицію Комісії ([1]),

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ([2]),

Беручи до уваги висновок Економічно-соціального комітету ([3]),

Оскільки держави-члени ратифікували Європейську конвенцію про захист тварин, що утримуються для сільськогосподарських потреб (далі – Конвенція); оскільки Співтовариство також затвердило цю Конвенцію Рішенням 78/923/ЄЕС ([4]) та визначила механізм її затвердження;

Оскільки Співтовариство, як Договірна сторона, зобов'язане привести до виконання принципи, закладені в Конвенції;

Оскільки ці принципи включають положення про відповідне розміщення, годування, забезпечення водою та догляд згідно фізіологічних та етологічних потреб тварин відповідно до сформованого досвіду та наукових знань;

Оскільки також необхідно для Співтовариства розробити майбутні положення для однакового застосування Конвенції та її рекомендацій, а також спеціальні правила, що стосуються застосування цієї Директиви;

Оскільки Європейський Парламент у своїй резолюції від 20 лютого 1987 року про політику забезпечення нормального існування тварин ([5]), закликав Комісію надати пропозиції для правил Співтовариства щодо основних аспектів розведення поголів'я великої рогатої худоби;

Оскільки Декларація № 24, що йде як додаток до Кінцевого акту Договору про Європейський Союз закликає європейські установи та держави-члени під час розробки та впровадження законодавства Співтовариства, зокрема про загальну сільськогосподарську політику, приділяти всю увагу вимогам нормального існування тварин;

Оскільки відмінності, що можуть деформувати стан конкуренції, що вплине на плавний хід організації ринку тварин;

Оскільки внаслідок цього постає необхідність визначити загальний мінімум стандартів для захисту тварин, що утримуються для сільськогосподарських потреб для того, щоб забезпечити раціональний розвиток виробництва та сприяти організації ринку тварин; оскільки з цією метою необхідно врахувати положення нормального існування тварин, що вже закладені в правилах Співтовариства;

Оскільки повинне бути застосовано порівняльна перевірка положень нормального існування тварин, що прийняті в Співтоваристві, та положень країн не членів Співтовариства, разом з їх оцінкою, з погляду на визначення природи майбутніх ініціатив Співтовариства, спрямованих на виключення деформації конкуренції.

УХВАЛИЛА ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

([1]) ОВ С 156, 23. 6. 1992, С. 11.

([2]) ОВ С 337, 21. 12. 1992, С. 225.

([3]) ОВ С 332, 16. 12. 1992, С. 22.

([4]) ОВ L 323, 17. 11. 1978, С. 12.

([5]) ОВ С 76, 23. 3. 1987, С. 185.

Стаття 1

1. Ця Директива запроваджує мінімальні стандарти захисту розведення та утримання тварин для сільськогосподарських потреб.

2. Вона не застосовується до:

(a) тварин, що живуть в дикій природі;

(b) тварин, що призначені для використання в змаганнях, шоу, культурних або спортивних подіях або діяльності;

(c) тварин, що використовуються для експериментів та лабораторних досліджень;

(d) безхребетних тварин.

3. Ця Директива повинна застосовуватись без шкоди спеціальним правилам Співтовариства, закладених будь-де, зокрема в Директиві 88/166/ЄЕС ([1]), 91/629/ЄЕС ([2]) та 91/930/ЄЕС ([3]), які продовжують застосовуватись.

Стаття 2

Для цілей цієї Директиви визначення повинні застосовуватись таким чином:

1. 'тварина': будь-яка тварина (включаючи риб, рептилій та амфібій), що розводиться або утримується для виробництва харчових продуктів, шерсті, шкіри, хутра або для інших сільськогосподарських потреб;

2. 'власник' або 'утримувач': будь-яка фізична або юридична особа відповідальна за тварин будь-то на постійній або на тимчасовій основі;

3. 'компетентний орган': компетентний орган у значенні статті 2(6) Директиви Ради 90/425/ЄЕС від 26 червня 1990 року стосовно ветеринарних та зоотехнічних перевірок, що застосовуються щодо торгівлі межах Співтовариства живими тваринами та продуктами з огляду на завершеність внутрішнього ринку ([4]).

Стаття 3

Держава-член повинна встановити положення для гарантування, що власники або утримувачі застосують всі обґрунтовані кроки для забезпечення нормального існування тварин під їх опікою та гарантують, що ці тварини не піддаються зайвого болю, страждань та шкоди.

Стаття 4

Держава-член повинна гарантувати умови, відповідно до яких тварини (включаючи риб, рептилій та амфібій) розводитимуться та утримуватимуться з огляду на їх різновид та рівень їх розвитку, адаптацію та доместикацію, на їх фізіологічні та етологічні потреби відповідно до встановленого досвіду та наукового знання, виконувати положення визначені в Додатку.

Стаття 5

1. Комісія повинна надати на розгляд Ради будь-які пропозиції, які можуть бути необхідні для уніфікованого застосування Європейської конвенції про захист тварин, що утримуються для сільськогосподарських потреб та, на основі наукової оцінки, будь-які рекомендації зроблені на основі цієї Конвенції та інші будь-які спеціальні відповідні правила.

([1]) Директива Ради 88/166/ЄЕС від 7 березня 1998 року про приведення у відповідність з рішенням Суду Справедливості у Справі 131-86, (скасування Директиви Ради 86/113/ЄЕС від 25 березня 1986 року про встановлення мінімальних стандартів для захисту курей несучок, що утримуються у сукупних клітках) (ОВ L 74 19. 3. 1988, С. 83).

([2]) Директива Ради 91/629/ЄЕС від 19 листопада 1991 року про встановлення мінімальних стандартів для захисту дитинчат (ОВ L 340, 11. 12. 1991, С. 28). Директива з останніми внесеними змінами Директивою Directive 97/2/ЄС (ОВ L 25, 28. 1. 1997, С. 24).

([3]) Директива Ради 91/630/ЄЕС від 19 листопада 1991 року про встановлення мінімальних стандартів для захисту свиней (ОВ L 340, 11. 12. 1991, С. 33).

([4]) ОВ L 224, 18. 8. 1990, С. 29. Директива з останніми внесеними змінами Директивою 92/118/ ЄЕС (ОВ L 62, 15. 3. 1993, С. 49).

2. На додаток, кожні п’ять років та перші п’ять років після набуття чинності цієї Директиви, Комісія, на основі отриманого досвіду з часу імплементації цієї Директиви, зокрема стосовно заходів, зазначених в пункті 1 та технічного та наукового розвитку, повинна направляти до Ради звіт, що супроводжуватиметься будь-якими відповідними пропозиціями враховуючи висновки звіту.

3. Рада повинна приймати рішення за цими пропозиціями кваліфікованою більшістю.

Стаття 6

1. Держави-члени повинні гарантувати проведення нагляду компетентним органом для перевірки застосування положень цієї Директиви. Такий нагляд повинен проводитися в той самий час, що й перевірки з інших причин.

2. З дати, що буде затверджена відповідно до процедури зазначеної в пункті 3, держави-члени повинні направляти до Комісії звіти за результатами нагляду згідно вимог пункту 1. Комісія повинна направляти узагальнені доповіді на основі цих звітів Постійному комітетові з ветеринарії.

3. Комісія повинна до 1 липня 1999 року, згідно порядку визначеного в статті 9, направляти пропозиції з метою гармонізації:

(a) нагляду згідно вимог пункту 1;

(b) формату, змісту та частоти направлення звітів зазначених в пункті 2.

Стаття 7

1. Всякий раз, коли уніфіковане застосування вимог цієї Директиви представляється необхідним, ветеринарні експерти з Комісії можуть разом із компетентними органами:

(a) перевірити чи виконує держава-член зазначені вимоги;

(b) провести контроль на місці, щоб пересвідчитися чи проводяться перевірки у відповідності до вимог цієї Директиви.

2. Держава-член, на чиїй території проводиться перевірка, повинна забезпечити ветеринарних експертів будь-якою допомогою за їх вимогою, необхідною для виконання їх завдань. Результат перевірки повинен бути обговорений з компетентним органом відповідної держави-члена перед тим, як буде сформовано кінцевий звіт та його відправлено.

3. Компетентний орган відповідної держави-члена повинен застосувати заходи, що можуть бути необхідними, приймаючи до уваги результати перевірки.

4. Розширені правила щодо застосування цієї статті повинні бути прийняті у разі необхідності, відповідно до порядку встановленого статтею 9.

Стаття 8

1. До 30 червня 1999 року Комісія повинна надіслати Раді звіт про:

- порівняння між положеннями щодо нормального існування тварин в Співтоваристві та в третій країні, що здійснює поставки до Співтовариства;
- перелік більш широких існуючих прийнятих принципів нормального існування тварин, закладених в цю Директиву, та
- обсяг, на який Співтовариство, згідно нормального існування тварин, може підлягати підриву в якості результату конкуренції з боку третіх країн, які не застосовують еквівалентних стандартів.

2. Звіт зазначений в пункті 1 повинен супроводжуватися будь-якими необхідними пропозиціями з метою усунення деформації конкуренції.

Стаття 9

1. Комісія повинна отримувати допомогу від Постійного комітету харчового ланцюга та здоров’я тварин, заснованого відповідно до статті 58 Регламенту (ЄС) № 178/2002 ([1]).

[1] ОВ L 31, 1.2.2002, С. 1.

2. Якщо зроблено посилання на цю статтю, застосуванню підлягають статті 5 та 7 Рішення 1999/468/ЄС ([2]).

Термін, закладений у статті 5(6) Рішення 1999/468/ЄС повинен бути встановлений у 3 місяці.

3. Комітет повинен прийняти свої процедурні правила.

Стаття 10

1. Держава-член повинна привести у відповідність закони, підзаконні та адміністративні положення, включаючи санкції, необхідні для приведення у відповідність до цієї Директиви не пізніше 31 грудня 1999 року, стосовно будь-яких інших рішень, прийнятих Радою у світлі звіту, як зазначено у статті 8. Вони повинні негайно інформувати Комісію про це.

Після вжиття державами-членами таких заходів, вони повинні містити посилання на цю Директиву або повинні супроводжуватися таким посиланням у випадку їх офіційної публікації. Методи застосування таких посилань повинні визначатися державами-членами.

2. Тим не менш, після 31 грудня 1999 року держави-члени можуть відповідно до основних правил Договору затвердити або застосувати в межах своєї території більш суворі положення щодо захисту тварин, що утримуються для сільськогосподарських потреб ніж ті, які закладені в цій Директиві. Вони повинні поінформувати Комісію про будь-яке з таких положень.

3. Держави-члени повинні узгоджувати з Комісією тексти основних положень національного законодавства, які вони ухвалюють в сфері застосування цієї Директиви.

Стаття 11

Ця Директива повинна набути чинності в день її опублікування в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств.*

Стаття 12

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК

Кадрове забезпечення

1. Догляд за тваринами повинен здійснюватися достатньою кількістю персоналу, який володіє відповідними можливостями, знаннями та професійною компетентністю.

Інспектування

2. Всі тварини, що утримуються у сільськогосподарській системі, в якій їх нормальне існування залежить від належного догляду з боку людини, повинні перевірятися щонайменше один раз на день. Тварини в інших системах повинні перевірятися через достатній проміжок часу для запобігання страждань тварин.

3.Відповідне освітлення (стаціонарне або портативне) повинно бути доступним щоб надати можливість повністю перевіряти тварин у будь-який час.

4. Будь-яка тварина, що виявилася хворою або пораненою повинна бути відповідним чином доглянута невідкладно, а у випадку якщо тварина так не доглядається, ветеринарна допомога повинна бути отримана якнайшвидше. Якщо необхідно хвору або поранену тварину необхідно ізолювати у підходящому приміщенні з, де необхідно, сухим зручним настилом.

Ведення обліку

5. Власник або утримувач тварин повинен мати запис будь-якого медикаментозного лікування та кількості смертності, що надається кожній інспекції.

Якщо відповідна інформація повинна бути збереженою з іншою метою, це також задовольнить мету цієї Директиви.

[2] OB L 184, 17.7.1999, C. 23.

6. Ці записи повинні зберігатися протягом щонайменше трьох років і повинні бути доступними компетентному органу під час проведення інспектування або коли вимагається.

Свобода переміщення

7. Свобода переміщення тварини, враховуючи її вид, та відповідно до встановленого досвіду та наукового знання, не повинна бути заборонена у випадку, якщо це не тягне страждання або ушкодження.

Якщо тварина постійно або регулярно прив'язується або обмежується її пересування, їй повинен бути наданий простір достатній для її фізіологічних та етологічних потреб відповідно до встановленого досвіду та наукового знання.

Будівлі та приміщення

8. Матеріали, що використовуються для спорудження приміщення, зокрема для спорудження загонів для худоби та обладнання, з яким тварини можуть контактувати, не повинні бути шкідливими для тварин та повинні бути просторими та повністю вичищеними та дезінфікованими.

9. Приміщення та обладнання для організації захисту тварин повинні бути споруджені таким чином, щоб вони не містили гострих країв та виступаючих частин для того, щоб це не було причиною ушкодження тварин.

10. Циркуляція повітря, рівень пилу, температура, відносна вологість повітря та концентрація газу повинні триматися в рамках меж, які не шкідливі для тварин.

11. Тварини, що тримаються в приміщеннях не повинні утримуватися в постійній темряві або відповідний період без відпочинку від штучного освітлення. Якщо доступного природного освітлення недостатньо для забезпечення фізіологічних та етологічних потреб тварин, відповідне штучне освітлення повинно бути проведено.

Тварини, що утримуються не в приміщеннях

12. Тваринам, що утримуються не в приміщеннях повинні, якщо необхідно та можливо, повинен надаватися захист від несприятливих погодних умов, хижаків та ризиків їхньому здоров'ю.

Автоматичне або механічне обладнання

13. Все автоматичне або механічне обладнання невід'ємне для здоров'я та нормального існування тварин повинне перевірятися щонайменше один раз на день. Те обладнання, де знайдені дефекти повинно бути відремонтоване негайно, а якщо це неможливо, відповідні кроки повинні бути прийняті для забезпечення здорового та нормального існування тварин.

Якщо здоров'я та нормальне існування тварин залежить від штучної системи вентиляції, вона повинна бути встановлена разом з відповідною системою підтримки для гарантування достатнього провітрювання щоб забезпечити здорового та нормального існування тварин у випадку відключення системи, а також повинна бути запроваджена система тривоги для отримання сигналу застереження про відключення. Система тривоги повинна підлягати постійній перевірці.

Корм, вода та інші речовини

14. Тварин слід годувати корисними дієтами відповідно до їх віку та виду, та у тій кількості, щоб утримувати їх в доброму здоров'ї та задовольняти їх споживчі потреби. Жодна тварина не повинна бути нагодована їжею або рідиною, чи така їжа або рідина не повинна містити жодних речовин, що може завдати страждань або ушкоджень.

15. Всі тварини повинні мати доступ до їжі так часто, як це відповідає їхнім фізіологічним потребам.

16. Всі тварини повинні мати доступ до зручного забезпечення водою або можуть задовольнити себе у потребі води іншим чином.

17. Обладнання для забезпечення їжею та водою повинно бути розроблено, сконструйовано та розміщено таким чином, щоб наповнення їжею та водою, а також щоб був мінімальним шкідливий вплив від конкуренції тварин.

18. Жодна інша речовина за виключенням тих, що надаються для терапевтичних або профілактичних цілей, або для зоотехнічного лікування, що визначені статтею 1(2)(c) Директиви 96/22/ЄЕС ([1]), не повинна надаватися для тварин до тих пір, поки не буде представлена науковими дослідженнями нормального існування тварин або прийнятим досвідом таким чином, доки не буде відомий вплив цієї речовини на здоров'я та нормальне існування тварини.

Викривлення

19. Очікуючи ухвалення спеціальних положень, що стосуються порушення відповідно до порядку, встановленого статтею 5, без шкоди положенням Директиви 91/630/ЄЕС, чинне національне законодавство повинно застосовуватися згідно основних правил Договору.

Порядок розведення

20. Природне або штучне розведення або порядок розведення, що тягнуть або можуть тягнути страждання або ушкодження – не повинні бути застосовані. Ці положення не повинні обмежувати дію конкретних процедур, що тягнуть мінімальне або короткочасне (моментальне) страждання або ушкодження, або яке може викликати необхідність втручання, що не буде тягнути продовжуваного ушкодження, якщо це дозволяється положеннями національного законодавства.

21. Жодна тварина не повинна утримуватися для сільськогосподарських потреб, якщо це не може обґрунтовано очікуватися, на основі її генотипу або фенотипу, таким чином вона може утримуватися без шкідливого впливу на її здоров'я та благополуччя.

ДИРЕКТИВА РАДИ 2008/120/ЄС
від 18 грудня 2008 року
що встановлює мінімальні стандарти захисту свиней
(Кодифікована версія)

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, та зокрема його статтю 37. Беручи до уваги пропозицію Комісії. Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ([1]).

Оскільки:

(1) До Директиви Ради 91/630/ЄЕС від 19 листопада 1991 року, що встановлює мінімальні стандарти захисту свиней ([2]) були декілька раз внесені зміни ([3]). З метою внесення ясності та раціональності, зазначена Директиви повинна бути кодифікована.

(2) Більшість держав-членів ратифікували Європейську Конвенцію для захисту тварин, які утримуються для сільськогосподарських цілей. Співтовариство ухвалило цю Конвенцію Рішенням Ради 78/923/ЄЕС ([4]).

(3) Директива Ради 98/58/ЄС від 20 липня 1998 року стосовно захисту тварин, які утримуються для сільськогосподарських цілей ([5]), встановлює положення Співтовариства, що застосовуються до всіх тварин стосовно створення вимог для розміщення тварин, ізоляції, опалення та вентиляційних умов, огляду устаткування та огляду великої рогатої худоби. Таким чином, необхідно розглянути ці питання в цій Директиві, доки не будуть встановлені детальніші вимоги.

(4) Розбіжності, які можуть спотворити умови конкуренції, впливають на повільну організацію спільного ринку свиней та продуктів зі свинини.

([1]) Директива Ради 96/22/ЄС від 29 квітня 1996 року стосовно заборони використання у розведенні худоби певних речовин, які спричиняють гормональний чи тиростатичний вплив та щодо бетаагоністів (ОВ L 125, 23. 5. 1996, С. 3).

([1]) ОВ С 146 Е, 12.6.2008, С 78.

([2]) ОВ L 340, 11.12.1991, С 33.

([3]) Див. Додаток II, Частина А.

([4]) ОВ L 323, 17.11.1978, С 12.

([5]) ОВ L 221, 8.8.1998, С 23.

(5) Таким чином, є необхідність встановити спільні мінімальні стандарти захисту свиней, які утримуються для розведення та відгодовування, з метою забезпечити раціональний розвиток продукції.

(6) Свині повинні знаходитися у навколишньому середовищі, яке відповідає їх потребам у русі та дослідженні місцевості. Очевидно, що добробут свиней погіршується внаслідок суворих обмежень простору.

(7) Якщо свині утримуються в групах, то необхідно ухвалити відповідні заходи управління з метою покращення їх добробуту.

(8) Свиноматки надають перевагу соціальній взаємодії з іншими свинями, якщо забезпечується свобода руху та сприятливе навколишнє середовище. Таким чином, повинно бути заборонено постійне утримання свиноматок в умовах обмеженого простору.

(9) Імовірно, що обрізування хвоста, зрізання та виривання зуба викликає безпосередній та тривалий біль у свиней. Очевидно, кастрація призводить до тривалого болю, який є сильнішим, якщо мав місце розрив м'якої тканини. Таким чином, такі практики шкодять добробуту свиней, особливо, якщо проводяться некомпетентними та недосвідченими особами. Як наслідок, повинні бути встановлені правила задля того, аби забезпечити кращі практики.

(10) Повинен утримуватися баланс між різними аспектами, що мають бути взяті до уваги, щодо добробуту, включаючи здоров'я, економічні та соціальні підстави, а також вплив навколишнього середовища.

(11) Необхідно, щоб офіційні служби, виробники, споживачі та інші залишалися поінформованими стосовно розвитку в цій сфері. Таким чином, Комісія на основі висновку Європейського управління безпеки продуктів харчування, активно продовжує наукові дослідження в області пошуку найкращої (-их-) системи (-м-) розведення свиней з точки зору добробуту останніх. Відповідно повинні бути передбачені положення для проміжного періоду, з метою дозволити Комісії успішно завершити це завдання.

(12) Заходи, необхідні для імплементації цієї Директиви, повинні бути ухвалені відповідно до Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, що встановлює процедури для виконання імплементаційних повноважень, покладених на Комісію ([1]).

(13) Ця Директива повинна бути без шкоди зобов’язанням держав-членів стосовно крайніх строків для транспонування в національне законодавство Директив, що встановлені в Додатку II, Частина B,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Ця Директива встановлює мінімальні стандарти захисту свиней, які знаходяться в замкнутому просторі для розведення та відгодовування.

Стаття 2

Для цілей цієї Директиви застосовуються такі визначення:

1. "свиня" означає тварину виду свиней будь-якого віку, яка утримується для розведення та відгодовування;

2. "кнур" означає самця тварини роду свиней, який досяг статевої зрілості, призначений для розведення;

3. "молода свиня" означає самку тварини роду свиней, яка досягла статевої зрілості та ще не опоросилася;

4. "свиня" означає самку тварини роду свиней, яка вперше опоросилася;

5. "свиноматка" означає самку тварини роду свиней, яка знаходиться між перинатальним періодом та періодом відлучення;

6. "суха" вагітна свиня" означає свиню, яка знаходиться між періодом відлучення та перинатальним періодом;

7. "порося" означає свиню в період від народження до відлучення;

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999, С 23.

8. "підсвинок" означає свиню в період від відлучення до досягнення десяти тижнів;

9. "відгодована свиня" означає свиню від 10 тижнів до моменту забиття або спарювання;

10. "компетентний орган влади" означає компетентний орган влади в межах значення частини 6 статті 2 Директиви Ради 90/425/ЄЕС від 26 липня 1990 року щодо ветеринарних та зоотехнічних перевірок, які застосовуються в торгівлі в межах Співтовариства до окремих живих тварин та продукції з метою завершення внутрішнього ринку([1]).

Стаття 3

1. Держави-члени забезпечують, щоб всі господарства відповідали таким вимогам:

(a) вільна загальна площа приміщення, яка є доступною для кожного підсвинка або відгодованої свині, що утримуються групами, за виключенням молодої свині після спарювання та свиней, повинна бути принаймні такою:

Жива вага (кг)	м²
Не більше 10	0,15
Більше 10, але не більше 20	0,20
Більше 20, але не більше 30	0,30
Більше 30, але не більше 50	0,40
Більше 50, але не більше 85	0,55
Більше 85, але не більше 110	0,65
Більше 110	1,00

(b) загальна вільна площа приміщення, яка є доступною кожній молодій свині після спаровування та кожній свині, якщо молоді свині та/або свині утримуються в групах, повинна складати принаймні 1,64 м^2 та відповідно 2,25 м^2. Якщо ці тварини утримуються у групах, в яких нараховується до шести індивідів, то вільна площа приміщення повинна бути збільшена на 10%. Якщо ці тварини утримуються у групах, в яких налічується 40 або більше індивідів, то вільна площа приміщення повинна бути зменшена на 10%.

2. Держави-члени забезпечують, щоб поверхня підлоги відповідала таким вимогам:

(a) для молодої свині після спаровування та вагітних свиней: частина площі, що вимагається в частині b статті 1, а саме монолітна бетонна безшвова підлога на ґрунтовій основі у розмірі принаймні 0,95 м^2 відводиться на одну молоду свиню, та принаймні 1,3 м^2 на одну свиню, 15% такої підлоги відводиться для дренажних отворів;

(b) якщо для утримання свиней у групах використовується бетонна щілинна підлога, то:

(i) максимальна ширина отвору повинна бути:

— 11 мм для поросят,

— 14 мм для підсвинків,

— 18 мм для відгодованих свиней,

— 20 мм для молодих свиней після спаровування та свиней;

(ii) мінімальна ширина дощечки повинна бути:

— 50 мм для поросят та підсвинків, та

— 80 мм для відгодованих свиней, молодих свиней після спарювання та свиней.

3. Держави-члени забороняють будувати або перебудовувати споруди, в яких прив'язуються свині або молоді свині. З 1 січня 2006 року використання прив'язей для свиней та молодих свиней забороняється.

4. Держави-члени забезпечують, щоб свині та молоді свині утримувалися у групах протягом періоду, починаючи з чотирьох тижнів після спарювання і за один

([1]) ОВ L 224, 18.8.1990, С 29.

тиждень до очікуваного періоду поросіння. Стіни загону, в якому утримується група свиней, повинні бути довші ніж 2.8 м. Якщо група тварин, що утримуються разом, становить шість індивідів і менше, то стіни загону, в якому вони знаходяться, повинні бути довшими ніж 2,4 м.

Шляхом відступу від першого пункту, свині та молоді свині, що вирощуються у господарствах у групах до 10 індивідів, можуть утримуватися індивідуально протягом періоду, який зазначений в тому пункті, за умови, що вони можуть вільно рухатися в своїх стійлах.

5. Держави-члени забезпечують, щоб без шкоди вимогам, які встановлені в Додатку I, свині та молоді свині мали постійний доступ до їжі та води, які принаймні відповідає умовам того Додатку.

6. Держави-члени забезпечують, щоб свині або молоді свині, що утримуються в групах, отримували їжу за допомогою системи, яка забезпечує отримання достатньої кількості їжі кожним індивідом, навіть за наявності конкурентів.

7. Держави-члени забезпечують, щоб всі "сухі" вагітні свині та молоді свині, з метою задоволення відчуття голоду мали можливість отримувати велику кількість їжі, яка містить високий рівень вмісту клітковини, а також висококалорійну їжу.

8. Держави-члени забезпечують, щоб свині, які мають знаходитися у групах, але поводяться агресивно, на яких нападають інші свині, або які є хворими, чи то отримали травму, можуть тимчасово утримуватися в індивідуальних стійлах. В таких випадках, індивідуальні стійла, що використовуються, дозволяють тварині вільно рухатися, якщо це не суперечить спеціальним консультаціям ветеринарів.

9. Положення, що встановлені в пункті (b) частини 1, в частинах 2, 4, 5 та останньому реченні частини 8, застосовуються до всіх господарств, які є новозбудованими, перебудованими або вперше зданими в експлуатацію з 1 січня 2003 року. З 1 січня 2013 року ці положення застосовуються до всіх господарств.

Положення, що встановлені в першому пункті частини 4, не застосовуються до господарств, в яких знаходиться менше ніж 10 свиней.

Стаття 4

Держави-члени забезпечують, що всі умови, які стосуються відгодованих свиней, відповідають основним положенням, що встановлені в Додатку I.

Стаття 5

До положень Додатку I можуть бути внесені зміни відповідно до процедури, що зазначена в частині 2 статті 11, з метою врахувати науковий прогрес.

Стаття 6

Держави-члени забезпечують, щоб:

(a) будь-яка особа, яка наймає осіб, щоб ті доглядали за свинями, забезпечує, щоб такі особи були ознайомлені з інструкціями та керівними принципами щодо відповідних положень статті 3 та Додатку I.

(b) були доступними відповідні підготовчі курси. Зокрема такі курси мають фокусуватися на аспектах добробуту свиней.

Стаття 7

1. Бажано, щоб до 1 січня 2005 року і, так чи інакше, до 1 липня 2005 року, Комісія подала Раді звіт, підготовлений на основі висновку Європейського управління безпеки продуктів харчування. В звіті беруться до уваги соціально-економічні, санітарні наслідки, вплив зовнішніх умов та різні кліматичні умови. Враховується розвиток техніки та системи свинарства, а також переробка м'яса, які зменшують необхідність вдаватися до хірургічної кастрації. За необхідності, звіт супроводжується відповідними законодавчими пропозиціями щодо наслідків вільного простору та видів підлоги на добробут підсвинків та відгодованих свиней.

2. Не пізніше 1 січня 2008 року Комісія подає Раді звіт, підготовлений на основі висновку Європейського управління безпеки продуктів харчування.

В звіті йдеться зокрема про таке:

(a) наслідки щільності поголів'я свиней, включаючи розмір групи та методи групування тварин в різних системах ведення сільського господарства щодо добробуту свиней, включаючи їх здоров'я;

(b) вплив проекту стійла та різних видів підлоги на добробут тварин, включаючи їх здоров'я, враховуючи різні кліматичні умови;

(c) ризик факторів, що пов'язані з відкушуванням хвоста та рекомендації зменшити потребу обрізування хвоста;

(d) подальший розвиток систем групового розміщення вагітних свиней, беручи до уваги патологічні, зоотехнічні, фізіологічні, етологічні аспекти різних систем та стан їх здоров'я, а також вплив зовнішніх умов та різні кліматичні умови;

(e) визначення вимог простору, включаючи зону спарювання для окремих одомашнених дорослих племінних кнурів;

(f) подальший розвиток систем побудови просторих приміщень для свиней в зонах для спарювання та для свиноматок, які відповідають потребам свині, не завдаючи при цьому шкоди життю поросят;

(g) ставлення та поведінка споживачів по відношенню до м'яса свиней у випадку різних ступенів покращення добробуту свиней;

(h) соціально-економічні наслідки різних систем на відгодованих свиней та їх вплив на економічних партнерів Співтовариства.

Звіт може, за необхідності, супроводжуватися відповідними законодавчими пропозиціями.

Стаття 8

1. Держави-члени забезпечують, щоб інспекції проводилися відповідно до зобов'язань компетентних органів влади, з метою перевірити відповідність положенням цієї Директиви.

Ці інспекції, які можуть проводитися у рамках перевірок для інших цілей, кожен рік охоплюють статистично репрезентативну вибірку різних систем розведення свиней, що використовуються в кожній державі-члені.

2. Комісія відповідно до процедури, що зазначена в частині 2 статті 11, складає звіт правил, які мають застосовуватися під час проведення інспекцій, які передбачені в частині 1 цієї статті.

3. Кожні два роки в останній робочий день квітня та вперше до 30 квітня 1996 року держави-члени інформують Комісію про результати інспекцій, що проводилися протягом попередніх двох років, згідно з цією статтею, включаючи кількість інспекцій, що проводилися пропорційно кількості господарств на їхній території.

Стаття 9

З метою бути імпортованими до Співтовариства, тварини, що ввозяться з третіх країн, повинні супроводжуватися сертифікатом, виданим компетентним органом влади тієї країни, в якому зазначається, що вони пройшли курс лікування, який принаймні еквівалентний тому, що пройшли тварини, які походять зі Співтовариства, як передбачено в цій Директиві.

Стаття 10

Експерти в області ветеринарії з Комісії можуть, за необхідності єдиного застосування цієї Директиви, проводити перевірки на місцях, співпрацюючи з компетентними органами влади. Особи, які проводять ці перевірки, здійснюють спеціальні заходи особистої гігієни, що необхідні задля того, аби виключити ризик передачі хвороби.

Держава-член, на території якої проводиться перевірка, надає всю необхідну допомогу експертам під час виконання ними своїх обов'язків. Комісія інформує компетентний орган влади відповідної держави-члена про результати перевірок.

Компетентний орган відповідної держави-члена вживає всі заходи, які можуть довести необхідність брати до уваги результати перевірки.

Стосовно відносин з третіми країнами, застосовуються положення Глави III Директиви Ради 91/496/ЄЕС від 15 липня 1991 року, що встановлює принципи, які контролюють організацію ветеринарних перевірок стосовно тварин, що ввозяться до Співтовариства з третіх країн ([1]).

Основні правила застосування цієї статті ухвалюються відповідно до процедури, що зазначена в частині 2 статті 11.

Стаття 11

1. Комісії допомагає Постійний Комітет з харчового ланцюга та здоров'я тварин, що заснований відповідно до статті 58 Регламенту (ЄС) № 178/2002 Європейського Парламенту та Ради від 28 січня 2002 року, що встановлює основні принципи та вимоги харчового законодавства, засновуючи Європейського управління безпеки продуктів харчування, та встановлює процедури стосовно безпеки продуктів харчування ([2]), далі по тексту "Комітет".

2. Якщо є посилання на цю частину, застосовуються статті 5 та 7 Рішення 1999/468/ЄС.

Період, встановлений в частині 6 статті 5 Рішення 1999/468/ЄС, дорівнює трьом місяцям.

Стаття 12

Держави-члени можуть відповідно до загальних правил Договору підтримувати або застосовувати в межах своїх територій чіткіші положення захисту свиней, ніж ті, що встановлені в цій Директиві.

Стаття 13

Директива 91/630/ЄЕС, до якої були внесені зміни Актами, що перераховані в Додатку II, Частина A, скасовується без шкоди зобов'язанням держав-членів стосовно крайніх строків транспонування в національне законодавство Директив, що встановлені в Додатку II, Частина B.

Посилання на скасовану Директиву тлумачаться як посилання на цю Директиву, та читаються відповідно до кореляційної таблиці, що знаходиться в Додатку III.

Стаття 14

Ця Директива набирає чинність на 20-й день після її опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу.*

Стаття 15

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено в Брюсселі, 18 грудня 2008 року.

Голова M. BARNIER

ДОДАТОК I

ГЛАВА I **ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ**

На додаток до відповідних положень Додатку Директиви 98/58/ЄС застосовуються такі вимоги:

1. В тій частині будівлі, де утримуються свині, потрібно уникати постійного рівня шуму, висота якого дорівнює 85 дБ. Слід уникати постійного або випадкового шуму.

2. Свині повинні утримуватися в освітлюваному приміщенні з інтенсивністю 40 люкс протягом щонайменше восьми годин в день.

([1]) OB L 268, 24.9.1991, C 56.
([2]) OB L 31, 1.2.2002, C 1.

3. Приміщення, в якому знаходяться свині, повинно бути збудоване таким чином, щоб дозволити тваринам:

— мати доступ до зони, призначеної для лежання, яка є зручною, а також висушеною та очищеною, що дозволяє всім тваринам одночасно лежати,

— належним чином відпочивати та підніматися,

— бачити інших свиней; однак, за тиждень до очікуваного моменту опоросу та протягом останнього, свині та молоді свині можуть утримуватися окремо від тварин того ж виду.

4. Незважаючи на частину 5 статті 3, свині повинні мати постійний доступ до достатнього обсягу матеріалу, а саме: сіна, соломи, деревини, тирси, грибного компосту, торфу або суміші останнього, які не завдають шкоди здоров'ю тварин. Такий матеріал дозволяє їм здійснювати характерні для них дії, а саме рискання та обмацування.

5. Підлоги повинні бути гладкими, але не слизькими, задля того, аби запобігти пошкодженням свиней, а також мають бути належним чином спроектовані та споруджені, підтримуватися в належному стані, таким чином, щоб забезпечити добробут свиней. Також підлоги мають бути придатними для розміру та ваги свиней та, якщо не передбачено підстилку, із твердою, гладкою та міцною поверхнею.

6. Всіх свиней повинні годувати принаймні один раз в день. Якщо свиней годують групами, а не *ad libitum* або за допомогою автоматичних систем годівлі, які дозволяють тваринам індивідуально отримувати їжу, то кожна свиня повинна мати доступ до їжі одночасно з іншими особинами групи.

7. Всі свині, яким виповнилося більше двох тижнів, повинні мати постійний доступ до достатньої кількості свіжої води.

8. Всі процедури, призначені як втручання, що проводяться для цілей, які є іншими, ніж ті, що мають терапевтичний або діагностичний характер, або для ідентифікації свиней згідно із відповідним законодавством, та призводять до пошкодження або втрати чутливої частини тіла або зміни структури кісток, забороняється за винятком таких виключень:

— рівномірного зменшення кутніх зубів поросятам шляхом відпилювання або урізування, не пізніше ніж на сьомий день життя поросят, які вже не перебувають в приміщенні з рівною та гладкою поверхнею; ікла кнурів можуть бути зменшені у довжину, якщо необхідно запобігти пошкодженням інших тварин, або в цілях безпеки,

— обрізування частини хвоста,

— кастрація тварин чоловічої статі, уникаючи розривів м'яких тканин,

— кільцювання носа свині виключно, якщо тварини утримуються в сільськогосподарських комплексах, що знаходяться на природі, та відповідно до національного законодавства.

Ні обрізування, ні зменшення кутніх зубів не повинно проводитися у повсякденний спосіб, а виключно за наявності доказів, що мали місце поранення сосків свині або хвостів чи вух інших свиней. Перш ніж проводити ці процедури, повинні бути прийняті інші заходи задля того, аби запобігти відкушуванню хвоста та іншим вадам, беручи до уваги умови навколишнього середовища та щільність поголів’я свиней. Таким чином, повинні бути змінені несприятливі умови навколишнього середовища або системи управління.

Будь-які процедури, що описані вище, проводяться виключно ветеринаром або спеціально навченою особою, як передбачено в статті 6, та яка має достатній досвід застосування відповідної техніки з належними заходами та відповідно до санітарно-гігієнічних умов. Якщо кастрація або обрізування хвостів проводиться через сім днів після народження, то ветеринаром використовується знеболювальний засіб та додаткова довготривала аналгезія.

ГЛАВА II **СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ДЛЯ РІЗНИХ КАТЕГОРІЙ СВИНЕЙ**

А). Кнурі

Стійла кнура повинні бути розміщені та збудовані таким чином, щоб кнур мав можливість обертатися, а також чути, нюхати та бачити інших свиней. Вільна загальна площа приміщення, доступна для кнура, має бути принаймні 6 $м^2$.

Якщо в стійлах також відбувається процес природного спарювання, то вільна загальна площа приміщення, розрахована на дорослого кнура, повинна бути принаймні 10 $м^2$. В стійлі не повинно бути ніяких перешкод.

B). Свині та молоді свині

1. Вживаються заходи задля зменшення агресії в групах.
2. Вагітні свині та молоді свині, за необхідності, повинні проходити курс лікування від зовнішніх та внутрішніх паразитів. Якщо вони розміщуються в спеціальних контейнерах, призначених для поросіння, то такі вагітні свині та молоді свині повинні бути ретельно вимиті.
3. За тиждень до очікуваного періоду поросіння, свиням та вагітним свиням повинен в достатній кількості надаватися відповідний підстилковий матеріал, якщо це можливо з огляду на цементну структуру підлоги в цьому господарстві.
4. Вільна площа приміщення, призначена для свиней або молодих свиней, має бути доступною для легкого природного процесу поросіння або такого, який потребує надання допомоги.
5. Стійла, призначені для поросіння, де у вільний спосіб утримуються свині, повинні бути оснащені спеціальними засобами захисту поросят, такими як захисні бруси, що розміщені в таких приміщеннях.

C). Поросята

1. Частина загального приміщення, яка дозволяє тваринам одночасно відпочивати разом, повинна бути твердою або застелена килимком чи соломою або будь-яким іншим відповідним матеріалом.
2. Якщо використовуються контейнери, призначені для поросіння, то в поросят має бути достатньо місця, щоб мати можливість без труднощів ссати вим’я.
3. Ні одне порося, якому ще не виповнилося 28 днів, не повинне бути відлучене від свині, за виключенням того, що це може вплинути на добробут або здоров'я свиноматки або поросяти.

Однак, поросята можуть бути відлучені на сім днів раніше, якщо їх помістили в спеціальні приміщення, які є вільними, повністю очищеними та дезінфікованими безпосередньо перед розміщенням нової групи поросят, та які є окремими від тих приміщень, де утримуються свині, з метою зменшити можливість передачі хвороб поросятам.

D). Підсвинки та відгодовані свині

1. Якщо свині утримуються в групах, повинні вживатися заходи з метою запобігти бійці, яка виходить за межі нормальної поведінки.
2. Вони мають утримуватися в групах, максимально запобігаючи змішуванню. Якщо свині, які не знають одна одну, повинні утримуватися разом, то вони мають бути розміщені разом у якомога ранньому віці, бажано не пізніше семи днів після відлучення. Якщо свині утримуються разом, то їм мають надаватися відповідні можливості сховатися від інших свиней.
3. Якщо з'являються ознаки суворих боїв між свинями, то негайно мають бути досліджені причини останніх та вжиті відповідні заходи, такі як забезпечення, за можливістю, свиней достатньою кількістю соломи або іншими матеріалами для рискання та обмацування. Тварини, які знаходяться під загрозою, або особливо агресивні тварини повинні утримуватися окремо від інших.
4. Заспокійливі ліки, які сприяють змішуванню повинні використовуватися у виключних випадках та виключно після консультації з ветеринаром.

ДОДАТОК II

ЧАСТИНА А **Скасована Директива з її подальшими змінами**

(зазначені в статті 13)

- Директива Ради 91/630/ЄЕС (ОВ L 340, 11.12.1991, С 33)
- Директива Ради 2001/88/ЄС (ОВ L 316, 1.12.2001, С 1)
- Директива Комісії 2001/93/ЄС (ОВ L 316, 1.12.2006, с 36)
- Регламент Ради (ЄС) № 806/2003/ лише Додаток III, підпункт 26, (ОВ L 122, 16.5.2003, С 1)

ЧАСТИНА В **Перелік крайніх строків для транспонування в національне законодавство**

(зазначені в статті 13)

Директиви	Крайній строк для транспонування
91/630/ЄЕС	1 січня 1994 року
2001/88/ЄЕС	1 січня 2003 року
2001/93/ЄЕС	1 січня 2003 року

ДОДАТОК III **КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ**

Директива 91/630/ЄЕС	Ця Директива
Статті 1 та 2	Статті 1 та 2
Стаття 3, вступне слово	–
Стаття 3, підпункт 1	Частина 1 статті 3
Стаття 3, підпункт 2	Частина 2 статті 3
Стаття 3, підпункт 3	Частина 3 статті 3
Стаття 3, підпункт 4(a)	Частина 4 статті 3, перший пункт
Стаття 3, підпункт 4(b)	Частина 4 статті 3, другий пункт
Стаття 3, підпункт 5	Частина 5 статті 3
Стаття 3, підпункт 6	Частина 6 статті 3
Стаття 3, підпункт 7	Частина 7 статті 3
Стаття 3, підпункт 8	Частина 8 статті 3
Стаття 7, підпункт 9	Частина 9 статті 3
Частина 1 статті 4, перший пункт	Стаття 4
Частина 1 статті 4, другий підпункт	–
Частина 2 статті 4	–
Стаття 5	Стаття 5
Стаття 5a, вступне слово	Стаття 6, вступне слово
Стаття 5a, підпункт 1	Частина a статті 6
Стаття 5a, підпункт 2	Частина b статті 6
Стаття 6	Стаття 7
Стаття 7	Стаття 8
Стаття 8	Стаття 9
Стаття 9	Стаття 10
Стаття 10	Стаття 11
Частина 1 статті 11	–
Частина 2 статті 11	Стаття 12
–	Стаття 13
–	Стаття 14
Стаття 12	Стаття 15
Додаток	Додаток I
–	Додаток II
–	Додаток III

ДИРЕКТИВА РАДИ 1999/74/ЕС від 19 липня 1999 року

про встановлення мінімальних стандартів із захисту курок-несучок

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ, Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, та, зокрема, його статтю 37. Беручи до уваги пропозицію Комісії ([1]). Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ([2]),. Беручи до уваги висновок Економічно-соціального Комітету ([3]),

Оскільки:

(1) 7 березня 1988 року Рада схвалила Директиву 88/1666/ЄЕС ([4]) на виконання рішення Суду у Справі 131/86 (скасування Директиви Ради 86/113/ЄЕС від 25 березня 1986 року про встановлення мінімальних стандартів із захисту курок-несучок, що утримуються у батарейних клітках);

(2) Відповідно до статті 9 Директиви 88/166/ЄЕС, Комісія зобов'язана подати на розгляд до 1 січня 1993 року звіт про наукові досягнення в забезпечення належних умов утримання курок за різних систем вирощування, а також про положення, наведені в Додатку до Директиви, разом будь-якими відповідними пропозиціями про внесення уточнень;

(3) У Директиві Ради 98/58/ЄС від 20 липня 1998 року щодо захисту тварин, що утримуються для сільськогосподарських цілей([5]), складена на основі Європейської конвенції про захист тварин, що утримуються для сільськогосподарських цілей, викладено положення Співтовариства, спрямовані на застосування, викладених у Конвенції, які включають положення про розміщення, корм, воду та догляд, що відповідають фізіологічним та етологічним потребам тварин;

(4) В 1995 році Постійний комітет Європейської конвенції про захисту тварин, що утримуються для сільськогосподарських цілей, схвалив докладну рекомендацію, що поширюється на курок-несучок;

(5) Захист курок-несучок належить до компетенції Співтовариства;

(6) Відмінності, які можуть спотворювати умови конкуренції, є перешкодою для стабільного управління організацією ринку тварин та продукції тваринного походження;

(7) У звіті Комісії, зазначеному в пункті 2 преамбули, який ґрунтується на висновку Наукового комітету з ветеринарних питань, робиться висновок, що умови утримання курок в існуючих батарейних клітках та за інших систем вирощування, не відповідають вимогам, та що певні потреби курок не можуть бути задоволені у подібних клітках; а тому запровадження найвищих можливих стандартів є необхідним у світлі різних параметрів, які повинні враховуватись з метою покращення згаданих умов;

(8) Водночас, на строк, що підлягає визначенню, допускається подальше застосування невдосконалених кліток може за певних умов, що включають в себе вимоги з удосконалення конструкції та збільшення об'єму;

(9) Повинен підтримуватися баланс між різними аспектами, які необхідно взяти до уваги, що стосуються як належних умов, так і здоров'я, економічних та соціальних міркувань, а також впливу на навколишнє середовище;

(10) На час проведення досліджень з питань належних умов утримання курок-несучок у різних системах вирощування доцільно прийняти положення, які дають можливість державам-членам обирати найбільш прийнятну систему або системи;

(11) Комісія повинна подати новий звіт разом з відповідними пропозиціями, в яких враховано попередній звіт;

(12) Виходячи з наведеного, Директиву 88/166/ЄЕС слід скасувати й замінити іншою,

---

([1]) ОВ C 157, 4.6.1999, C. 8.

([2]) ОВ C 128, 7.5.1999, C. 78.

([3]) ОВ C 101, 12.4.1999.

([4]) ОВ L 74, 19.3.1998, C. 83.

([5]) ОВ L 221, 8.8.1998, C. 23.

ПРИЙНЯЛА ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

1. У цій Директиві подано виклад мінімальних стандартів захисту курок-несучок.

2. Ця Директива не застосовується до:

- закладів, у яких утримується менше 350 курок-несучок,
- закладів, у яких здійснюється розведення курок-несучок.

На зазначені заклади, однак, поширюються відповідні вимоги Директиви 98/58/ЄС.

Стаття 2

1. Визначення, наведені в статті 2 Директиви 98/58/ЄС, застосовуються при необхідності.

2. На додаток, для цілей цієї Директиви застосовуються такі визначення:

(a) "курки-несучки" означає курки виду *Gallus gallus*, які за своїм розвитком досягли стадії кладки яєць та які утримуються для виробництва яєць, не призначених для виведення курчат;

(b) "гніздо" означає окреме місце для кладки яєць, компоненти настилу якого не повинні містити дротових сіток, які можуть стикатись з птахами, призначене для окремої курки або виводку курок (гніздо виводку);

(c) "підстилка" означає будь-які розсипчасті речовини, які дають можливість куркам задовольнити свої етологічні проблеми;

(d) "корисна площа" означає площу завширшки не менше 30 см завширшки з нахилом настилу не більше 14%, з внутрішньою висотою не менше 45 см. Місця для гнізд не вважаються корисною площею.

Стаття 3

У відповідності до системи або систем, прийнятих державами-членами, вони повинні забезпечувати не тільки застосування власниками та утримувачами курок-несучок відповідних положень Директиви 98/58/ЄС та Додатку до цієї Директиви, але й названих нижче вимог, окремих для кожної з систем, а саме:

(a) або положень, викладених у Розділі I, щодо альтернативних систем;

(b) або положень, викладених у Розділі II, щодо невдосконалених систем кліток;

(c) або положень Розділу III, що стосуються вдосконалених кліток.

РОЗДІЛ I

Положення, що застосовуються для альтернативних систем

Стаття 4

1. Держави-члени забезпечують приведення з 1 січня 2002 року всіх новозбудованих або перебудованих виробничих систем, зазначених у цьому розділі, а також усіх таких виробничих систем, уперше введених у користування, у відповідність щонайменше до нижчезазначених вимог.

1. Усі системи повинні бути обладнаними таким чином, щоб для всіх курок-несучок у наявності було таке:

(a) або прямих годівниць із забезпеченням місця не менше 10 см для одного птаха або круглої годівниці, що забезпечує місце не менше 4 см для кожного птаха;

(b) або суцільні жолоби-поїлки із забезпеченням місця не менше 2,5 см для однієї курки або круглі корита-поїлки із забезпеченням місця 1 см для однієї курки.

Додатково, у разі застосування поїлок з патрубками або чашок, у наявності повинна бути щонайменше одна поїлка з патрубком або чашка на кожні 10 курок. У разі розміщення підвісних місць для пиття, у зоні досяжності кожної курки повинні бути щонайменше дві чашки або дві поїлки з патрубком;

(c) щонайменше одне гніздо для кожних семи курок. У разі застосування гнізд виводку, площа гнізда повинна бути не менше 1 $м^2$ для максимум 120 курок;

(d) відповідні сідала, без гострих країв та із забезпеченням місця не менше 15 см для однієї курки. Сідала не повинні встановлюватись над підстилкою, при цьому горизонтальна відстань між сідалами повинна бути не менше 30 см, а горизонтальна відстань між сідалом та стінкою повинна бути не менше 20 см;

(e) не менше 250 $см^2$ застеленої площі для кожної курки, підстилка повинна охоплювати щонайменше одну третю поверхні землі.

2. Настил конструкцій повинен бути влаштованим таким чином, щоб забезпечувалась достатня підтримка кожного зі спрямованих уперед кігтів кожної лапи.

3. На додаток до положень, викладених у пунктах 1 та 2,

(a) якщо системи вирощування застосовуються там, де курки-несучки можуть вільно переміщуватись між різними рівнями,

(i) повинно бути не більше чотирьох рівнів;

(ii) внутрішня висота між рівнями повинна бути не менше 45 см;

(iii) засоби для поїння та годування повинні розподілятись таким чином, щоб забезпечувався рівний доступ всім куркам;

(iv) рівні повинні бути розташовані таким чином, щоб запобігти падінню на нижчі рівні.

(b) Якщо курки-несучки мають доступ до відкритих просторів:

(i) повинно бути декілька виходів з прямий доступом до зовнішньої площі, заввишки не менше 35 см і завширшки 40 см, розміщені по всій довжині будівлі; у будь-якому разі, для виводку з 1000 курок повинен забезпечуватись загальний отвір у 2 м;

(ii) відкриті простори повинні бути:

— площею, що відповідає щільності поголів’я та характеру ґрунту, для запобігання будь-якому забрудненню;

— обладнане укриттям від негоди та хижаків та, при необхідності, відповідними чашами-поїлками.

4. Щільність поголів'я не повинна перевищувати дев’ять курок-несучок на квадратний метр корисної площі.

Однак, коли корисна площа відповідає площі наявної земляної ділянки, держави-члени можуть до 31 грудня 2011 року допускати щільність поголів’я 12 курок на квадратний метр корисної площі в закладах, які застосували цю систему на 3 серпня 1999 року.

2. Держави-члени забезпечують застосування з 1 січня 2007 року мінімальних вимог, викладених у пункті 1, до всіх альтернативних систем.

РОЗДІЛ II

Положення, що застосовуються для вирощування у невдосконалених системах кліток

Стаття 5

1. Держави-члени забезпечують приведення з 1 січня 2003 року всіх систем кліток, зазначених у цьому розділі, у відповідність щонайменше до таких вимог:

1. наявність для кожної курки-несучки не менше 550 $см^2$ площі клітки на курку, що вимірюється в горизонтальній площині, яка може використовуватись без обмежень, зокрема, без врахування незначного відхилення дошок, здатних обмежити корисну площу;

2. повинна забезпечуватись наявність жолобу для корму, який може використовуватись без обмежень. Його довжина повинна бути не менше 10 см, помноженою на кількість курок у клітці;

3. у разі відсутності поїлок з патрубками або чашок-поїлок, у кожній клітці повинен бути суцільний жолоб-поїлка, такої ж довжини, як і жолоб для корму, згаданий у пункті 2. У разі розміщення підвісних місць для пиття, у зоні досяжності кожної курки повинні бути щонайменше дві чашки або дві поїлки з патрубком;

4. клітки повинні бути не менше 40 см заввишки над 65% площі клітки та не менше 35 см у будь-якій точці;

5. настил конструкцій повинен бути влаштованим таким чином, щоб забезпечувалась достатня підтримка кожного зі спрямованих уперед кігтів кожної лапи. Нахил настилу не повинен перевищувати 14% або 8%. У разі застосування іншого настилу, ніж з прямокутної дротової сітки, держави-члени можуть допускати більший нахил;

6. клітки повинні бути обладнані відповідними засобами для сточування кігтів.

2. Держави-члени забезпечують впровадження заборони вирощування у клітках, зазначених у цьому розділі, з 1 січня 2012 року. Окрім цього, з 1 січня 2003 року не допускається спорудження або перше введення в експлуатацію таких кліток, як зазначені в цьому розділі.

РОЗДІЛ III

Положення, що застосовуються для вирощування у вдосконалених клітках

Стаття 6

Держави-члени забезпечують приведення з 1 січня 2002 року всіх кліток, зазначених у цьому розділі, у відповідність щонайменше до таких вимог:

1. для курок-несучок повинне забезпечуватись таке:

(a) щонайменше 750 $см^2$ площі клітки на курку, 600 $см^2$ якої повинні бути корисною площею; висота клітки, окрім висоти над корисною площею, повинна бути не менше 20 см в кожній точці, при цьому загальна площа жодної клітки не повинна бути менше 2000 $см^2$;

(b) гніздо;

(c) настил, що забезпечує можливість клювання та дряпання;

(d) відповідні сідала, з місцем, не меншим за 15 см на курку;

2. повинна забезпечуватись наявність жолобу для корму, який може використовуватись без обмежень. Його довжина повинна бути не менше 12 см, помножена на кількість курок у клітці;

3. у кожній клітці в наявності повинна бути система поїння, що відповідає розміру виводку; при встановленні поїлок з патрубками, у зоні досяжності кожної курки повинні бути щонайменше дві чашки або дві поїлки з патрубком;

4. для полегшення огляду, вміщення та вилучення курок, в наявності повинен бути прохід завширшки мінімум 90 см між рядами з клітками, при цьому повинен залишатьсь проміжок між підлогою будівлі та днищем рядку з клітками не менше 35 см;

5. клітки повинні бути обладнані відповідними засобами для сточування кігтів.

РОЗДІЛ IV

Прикінцеві положення

Стаття 7

Країни-члени повинні забезпечити реєстрацію закладів, на які поширюється сфера дії цієї Директиви, компетентним органом влади з присвоєнням їм розпізнавального коду, який є засобом для відстеження яєць, що розміщуються на ринку для вживання людьми.

Заходи з виконання цієї статті повинні бути визначені до 1 січня 2002 року в порядку, встановленому статтею 11.

Стаття 8

1. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення проведення компетентним органом влади інспекцій для контролю виконання положень цієї Директиви. Ці інспекції можуть проводитись у випадках проведення перевірок для інших цілей.

2. З дати, яка повинна бути визначеною в порядку, встановленому статтею 11, держави-члени подають Комісії звіти про інспекції, проведені відповідно до пункту 1. Комісія подає стислий виклад цих звітів до Постійного комітету з ветеринарних питань.

3. До 1 січня 2002 року Комісія в порядку, встановленому статтею 11, подає пропозиції з узгодження таких питань:

(a) інспекцій, зазначених у пункті 1;

(b) форми та змісту звітів, зазначених у пункті 2, а також періодичності їх подання.

Стаття 9

1. У кожному випадку, коли виникає необхідність, зумовлена однаковим застосуванням вимог цієї Директиви, ветеринарні експерти від Комісії мають право спільно з компетентними органами влади:

(a) перевіряти виконання зазначених вимог державами-членами;

(b) проводити перевірки на місцях, які забезпечують здійснення інспекцій у відповідності з цією Директивою

2. Держави-члени, на території яких проводиться інспекція, надають ветеринарним експертам Комісії будь-яку допомогу, яку вони можуть потребувати для виконання своїх завдань. Результати перевірок повинні обговорюватись з представниками компетентного органу влади відповідної держави-члена перед складенням та поширенням заключного звіту.

3. Компетентний орган влади відповідної держави-члена вживає будь-яких заходів, які можуть виявитись необхідними для врахування результатів перевірок.

4. Докладні правила застосування цієї статті приймаються, в разі необхідності, в порядку, встановленому статтею 11.

Стаття 10

Не пізніше 1 січня 2005 року Комісія подає до Ради звіт, складений на основі висновку Постійного комітету з ветеринарних питань, про різноманітні системи вирощування курок-несучок, та, зокрема, про ті, на які поширюється ця Директива, з урахуванням як патологічного, зоотехнічного, фізіологічного та етологічного аспектів різних систем, так і їх вплив на здоров'я й навколишнє середовище.

Цей звіт також повинен бути складений на основі вивчення соціально-економічних наслідків різноманітних систем та їх впливу на економічні моделі у Співтоваристві.

Окрім цього, звіт повинен супроводжуватись відповідними пропозиціями, в яких враховуються подані у звіті висновки й результати переговорів у рамках Світової організації торгівлі.

Рада приймає рішення за цими пропозиціями кваліфікованою більшістю голосів протягом 12 місяців після їх подання.

Стаття 11

1. У разі, коли дії в порядку, встановленому цією статтею є обов'язковими, питання без затримки передається на розгляд Постійного комітету з ветеринарних питань, створеного відповідно до Рішення 68/361/ЄЕС(), який надалі іменується "комітет", його головою, який діє або за власною ініціативою, або на вимогу держави-члена.

2. Представник Комісії подає комітету проект заходів, які мають вживатись. Комітет надає свій висновок щодо проекту в граничний строк, який може встановлювати голова, виходячи з невідкладності питання. Висновок виноситься більшістю, визначеною частиною 2 статті 205 Договору про створення Європейського Співтовариства для рішень, які повинні прийматись Радою за пропозицією Комісії. Голоси представників держав-членів у комітеті повинні зважуватись шляхом, встановленим згаданою статтею. Голова участі в голосування не бере.

3. (a) Комісія затверджує передбачені заходи, якщо вони відповідають висновку комітету.

(b) Якщо передбачені заходи не відповідають висновку комітету або якщо висновок не надано, Комісія без затримки подає до Ради пропозицію, що стосується заходів, які мають вживатись. Рада приймає рішення кваліфікованою більшістю.

Якщо по закінченні тримісячного строку з дати подання питання на розгляд Ради, Рада не приймає рішення, Комісія затверджує запропоновані заходи та запроваджує їх негайно, окрім випадків, коли Рада простою більшістю приймає рішення не на підтримку зазначених заходів.

Стаття 12

Директива 88/166/ЄЕС цим скасовується й втрачає чинність з 1 січня 2003 року.

Стаття 13

1. Держави-члени ухвалюють необхідні закони, підзаконні акти та адміністративні положення, включаючи будь-які штрафи, для виконання цієї Директиви не пізніше 1 січня 2002 року та невідкладно повідомляють про це Комісію.

Якщо держави-члени ухвалюють такі положення, то вони повинні містити посилання на цю Директиву або супроводжуватись таким посиланням у разі їх офіційної публікації. Методи розробки зазначеного посилання визначаються державами-членами.

2. Держави-члени можуть, з додержанням загальних правил, встановленими Договором про створення Європейського Співтовариства, забезпечувати дію або застосування на своїх територіях положень про захист курок-несучок, якими встановлюються більш жорсткі вимоги, ніж передбачені цією Директивою. Про будь-який захід, вжитий із вищезазначеною метою, держави-члени повинні повідомляти Комісію.

3. Держави-члени повідомляють Комісії про тексти основних положень національного права, що вони ухвалюють у сфері, яку охоплює ця Директива.

Стаття 14

Ця Директива набирає чинності у день її публікації в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств.*

Стаття 15

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Брюсселі 19 липня 1999 року.

Голова K. HEMILÄ

ДИРЕКТИВА РАДИ 2007/43/ЄС
від 28 червня 2007 року
що встановлює мінімальні правила захисту курей, що утримуються для виробництва м'яса (Текст стосується ЄЕП)

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, та, зокрема, його статтю 37. Беручи до уваги пропозицію Комісії. Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ([20]). Беручи до уваги висновок Європейського Економічно-соціального комітету ([21]). Після проведення консультацій з Комітетом регіонів,

Оскільки:

(1) Протокол про захист та благополуччя тварин, що додається до Договору про заснування Європейського Співтовариства, вимагає при формулюванні та запровадженні сільськогосподарської політики приділення Співтовариством та державами-членами значної уваги до вимог до благополуччя тварин, в той же час дотримуючись законів та підзаконних актів та звичаїв держав-членів, зокрема, щодо релігійних вірувань, культурних традицій та регіонального спадку.

[20] Висновок наданий 14 лютого 2006 року (ще не опублікований в Офіційному віснику).

[21] Висновок наданий 26 жовтня 2005 року (ще не опублікований в Офіційному віснику).

(2) Директива Ради 98/58/ЄС від 20 липня 1998 року щодо захисту тварин, які утримуються для цілей тваринництва ([22]), складена на основі Європейської конвенції про захист тварин, що утримуються для тваринництва ([23]) (тут і далі поіменована як «Конвенція») встановлює мінімальні стандарти захисту тварин, які утримуються або вигодовуються для цілей тваринництва, включаючи положення про надання приміщень, харчування, води та піклування, що відповідає фізіологічними та етологічними потребами тварин.

(3) Співтовариство є стороною Конвенції та спеціальної Рекомендації щодо свійської курки (*Gallus gallus*), що включає додаткові положення щодо птиці, утримуваної для виробництва м'яса, ухвалену в рамках конвенції.

(4) Висновок звіту Наукового комітету з благополуччя та охорони здоров'я тварин від 21 березня 200 року щодо благополуччя курей, що утримуються для виробництва м'яса (бройлерів) вказує, що швидкозростаюча кількість порід курей, що на сьогодні використовуються для таких цілей, не супроводжується задовільним рівнем благополуччя та здоров'я тварин, і що негативний вплив високого ступеню концентрації поголів'я знижується у спорудах, в яких можуть підтримуватися належні внутрішні кліматичні умови.

(5) За наявності відповідних висновків Європейського агентства з безпеки харчових продуктів (ЄАБХП), з метою мінімізації генетичних параметрів або з метою включення показників благополуччя додатково до дерматиту стоп, вноситимуться окремі положення для площадок з відсутнім покриттям.

(6) Необхідним є встановлення правил на рівні Співтовариства для захисту курей, що утримуються для виробництва м'яса, з метою уникнення спотворення конкуренції, що може вплинути на плавне функціонування організації внутрішнього ринку в цьому секторі, а також забезпечення раціонального розвитку сектору.

(7) Відповідно до принципу пропорційності, для досягнення основної цілі запровадження покращень в благополуччі тварин при інтенсивному вирощуванні курей, необхідно та доцільно встановити мінімальні правила захисту курей, що утримуються для виробництва м'яса. Ця Директива не виходить за рамки необхідного для досягнення поставлених цілей, у відповідності до третьої частини статті 5 Договору.

(8) Правила повинні приділяти особливу увагу питанням благополуччя при системі інтенсивного вирощування. Для уникнення непропорційних заходів, що застосовуються до невеликих зграй курей, повинно встановлюватися мінімальне граничне значення для застосування цієї Директиви.

(9) Важливо, щоб для виконання своїх функцій особи, які доглядають за курками, розуміли відповідні вимоги до благополуччя тварин та отримали відповідне навчання, або здобули досвід, еквівалентний такому навчанню.

(10) При встановленні правил захисту курей, що утримуються для виробництва м'яса, необхідно дотримуватись балансу між різними аспектами, які

---

[22] ОВ L 221, 08.08.1998 року, С. 23. Директива зі змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 806/2003 (ОВ L 122, 16.05.2003 року, С. 1).

[23] ОВ L 323, 17.11.1978 року, С. 14. Конвенція зі змінами, внесеними Протоколом про внесення змін (ОВ L 395, 31.12.1992 року, С. 22).

необхідно враховувати, відносно благополуччя тварин, здоров'я, економічних та соціальних міркувань та впливу на навколишнє природне середовище.

(11) Регламент (ЄС) № 854/2004 Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року, що встановлює окремі правила організації державного контролю продуктів тваринного походження, призначених для споживання людиною ([24]) та Регламент (ЄС) № 882/2004 Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року про державний контроль, що проводиться для забезпечення перевірки дотримання законодавства про харчові та кормові продукти, правил благополуччя та охорони здоров'я тварин ([25]), вже встановлюють рамки державного контролю, включаючи дотримання певних правил благополуччя тварин. Додатково, Регламент (ЄС) № 882/2004 передбачає подання державами-членами щорічних звітів про запровадження багаторічних національних планів контролю, що включають результати проведеного контролю та перевірок. З цією метою, як названі регламенти, так і Рішення Ради 90/424/ЄЕС від 26 червня 1990 року передбачають фінансову підтримку при витратах в галузі ветеринарії ([26]).

(12) В різних державах-членах сьогодні вже існують різні добровільні схеми маркування курячого м'яса, що основуються на дотриманні стандартів благополуччя тварин та інших параметрах.

(13) У світлі досвіду, отриманого при застосуванні таких добровільних схем, для Комісії доцільним є подати звіт про можливість запровадження на рівні Співтовариства схеми окремого гармонізованого обов'язкового маркування курячого м'яса, м'ясних продуктів та м'ясних виробів, що основується на дотриманні стандартів благополуччя тварин, який включає можливі соціально-економічні обмеження, вплив на економічних партнерів Співтовариства та відповідність такої схеми маркування правилам Світової організації торгівлі.

(14) Для Комісіє є доцільним надати звіт, що основується на нових наукових даних, беручи до уваги подальші дослідження та практичний досвід з метою подальшого покращення благополуччя курей, що утримуються для виробництва м'яса, включаючи маточне стадо таких курей, зокрема, з аспектів, на які не поширюється ця Директива. В такому звіті окремо повинні розглядатися можливість запровадження граничних значень поганих умов благополуччя, визначених за допомогою обстеження після забою, та вплив генетичних парламентів на виявлені недоліки, результатом яких є низький стан благополуччя курей, що утримуються для виробництва м'яса.

(15) Держави-члени повинні встановити правила щодо санкцій, які застосовуються при порушенні положень цієї Директиви, та забезпечити запровадження таких положень. Такі санкції мають бути дієвими, пропорційними та стримуючими.

---

[24] ОВ L 139, 30.04.2004 року, С. 206. Виправлено в ОВ L 226, 25.06.2004 року, С. 83. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом Ради (ЄС) № 1791/2006 (ОВ L 363, 20.12.2006 року, С. 1).

[25] ОВ L 165, 30.04.2004 року, С. 1. Виправлено в ОВ L 191, 28.05.2004 року, С. 1. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом Ради (ЄС) № 1791/2006.

[26] ОВ L 224, 18.08.1990 року, С. 19. Рішення з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 1791/2006.

(16) Відповідно до частини 34 Між-інституційної угоди про кращу законодавчу процедуру ([27]), Рада заохочує держави-члени складати, для них самих та в інтересах Співтовариства, їхні власні таблиці, які, наскільки можливо, ілюструють співвідношення між Директивою та заходами транспонування, та опубліковують їх.

(17) Заходи, необхідні для запровадження цієї Директиви, повинні ухвалюватись у відповідності з Рішенням Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, що встановлює процедуру використання Комісією наданих їй виконавчих повноважень ([28]).

УХВАЛИЛА ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Предмет та сфера застосування цієї Директиви

1. Ця Директива застосовується до курей, які утримуються для виробництва м'яса.

В той же час, вона не застосовується до:

(a) господарств з кількістю курей меншою 500;

(b) господарств лише з одним маточним поголів'ям племінної птиці;

(c) інкубаторних станцій;

(d) курей, які перебувають на достатньо просторому вільному вигулі або вигулі всередині приміщень, як зазначено у пунктах (b), (c), (d), (e) Додатку IV до Регламенту Комісії (ЄС) № 1538/91 від 5 червня 1991 року про запровадження докладних правил виконання Регламенту (ЄЕС) № 1906/90 про окремі ринкові стандарти домашньої птиці ([29]); та e) курей, вирощених без хімічних добавок, відповідно до Регламенту Ради (ЄЕС) № 2092/91 від 24 липня 1991 року про екологічно чисте виробництво сільськогосподарської продукції та позначок про це на сільськогосподарських продуктах та продуктах харчування ([30]).

2. Директива застосовується до ремонтного молодняку у господарствах, які мають як маточне поголів'я племінної птиці, так і ремонтний молодняк.

Держави-члени залишають за собою право вживати більш обмежуючих заходів у сфері, на яку поширюється дія цієї Директиви.

Основна відповідальність за благополуччя тварин лежить на власникові або утримувачеві тварин.

Стаття 2

Визначення

1. Для цілей цієї Директиви, застосовуються такі визначення:

(a) «власник» означає будь-яку юридичну або фізичну особу або осіб, що утримують господарства, де утримують курей;

---

[27] ОВ C 321, 31.12.2003 року, С. 1. Виправлено в ОВ C 4, 08.01.2004 року, С. 7.

[28] ОВ L 184, 17.07.1999 року, С. 23. Рішення з останніми змінами, внесеними Рішенням 2006/512/ЄС (ОВ L 200, 22.07.2006 року, С. 11).

[29] ОВ L 143, 07.06.1991 року, С. 11. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 2029/2006 (ОВ L 414, 30.12.2006 року, С. 29).

[30] ОВ L 198, 22.07.1991 року, С. 1. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом Комісії (ЄС) № 394/2007 (ОВ L 98, 13.04.2007 року, С. 3).

(b) «доглядач» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, що відповідальна за курей на основі контракту або в силу закону на постійній або тимчасовій основі;

(c) «компетентний орган» означає центральний орган держави-члена, до сфери компетенції якого входить питання благополуччя тварин, проведення ветеринарних та зоотехнічних перевірок, або будь-який інший орган, якому компетенцію з таких питань було передано на регіональному, місцевому або інших рівнях;

(d) «офіційний ветеринар» означає ветеринара, атестованого відповідно до Додатку I, Секції III, Глави IV (A) до Регламенту (ЄС) № 854/2004, для роботи в такій якості, та призначеного компетентним органом;

(e) «курка» означає тварину виду «*Gallus gallus*», що утримується з метою виробництва м'яса;

(f) «господарство» означає виробничу ділянку, на якій утримуються курки;

(g) «споруда» означає будівлю або господарство, де утримуються зграї курей;

(h) «використовувана площадка» означає площадку з покриттям, доступну для курей в будь-який час;

(i) «концентрація поголів'я» означає загальну живу вагу курей, одночасно присутніх в споруді, на один квадратний метр використовуваної площадки;

(j) «зграя» означає групу курей, поміщених у споруду господарства та одночасно присутніх у такій споруді;

(k) «рівень щоденної смертності» означає кількість курей, що померли у споруді в один і той самий день, включаючи вибракуваних або з причини захворювання, або з інших причин, поділену на кількість курей, присутніх в такий день в споруді, помножену на 100;

1. «накопичувальний рівень щоденної смертності» означає суму рівнів щоденної смертності.

2. Визначення «використовуваної площадки» в пункті (h) частини 1 по відношенню до площадок з відсутнім покриттям може доповнюватися відповідно до процедури, зазначеній у статті 11 після отримання результатів, що містяться в науковому висновку Європейського агентства з безпеки харчових продуктів про вплив площадок без покриття на благополуччя курей.

Стаття 3

Вимоги до утримування курей

1. Держави-члени забезпечують:

(a) всі споруди відповідають вимогам, встановленим у Додатку I;

(b) проведення компетентним органом або офіційним ветеринаром необхідних перевірок та моніторингу, а також вжиття заходів за їх результатами, включаючи ті, що передбачені у Додатку III.

2. Держави-члени забезпечують, що максимальна концентрація поголів'я у господарстві або споруді господарства в будь-який час не перевищує 33 кілограми на квадратний метр.

3. Шляхом відступу від частини 2, держави-члени можуть передбачати, що курки утримуються при більшій концентрації поголів'я, за умови, що власник або

утримувач дотримуються, додатково до вимог, викладених у Додатку I, також і вимог, викладених у Додатку III.

4. При наданні дозволу на відступ згідно з частиною 3, держави-члени забезпечують, що максимальна концентрація поголів'я у господарстві або споруді господарства в будь-який час не перевищує 39 кілограми на квадратний метр.

5. При виконанні критеріїв, встановлених у Додатку V, держави-члени можуть дозволити підвищення максимальної концентрації поголів'я, зазначеної у частині 4, на максимум 3 кілограми на квадратний метр.

Стаття 4

Навчання та настанови особам, що доглядають за курками

1. Держави-члени забезпечують, що фізичні особи-доглядачі отримали достатнє навчання для виконання своїх завдань, та наявність відповідних навчальних курсів.

2. Навчальні курси, зазначені у частині 1, концентруються на питаннях благополуччя та надають навчання, зокрема, з питань, зазначених у Додатку IV.

3. Держави-члени забезпечують встановлення системи контролю та ухвалення навчальних курсів. Доглядач курей отримує сертифікат, що визнається компетентним органом заінтересованої держави-члена, що свідчить про закінчення таких навчальних курсів, або про набутий досвід, еквівалентний такому навчанню.

4. Держави-члени можуть визнавати досвід, набутий до 30 червня 2010 року як еквівалентний участі у таких навчальних курсах, та видають сертифікат, що свідчить про таку еквівалентність.

5. Держави-члени можуть передбачати, що вимоги, встановлені у частинах з 1 до 4, також застосовуються і до власників.

6. Власник або доглядач надають особам, зайнятим або залученим ними до догляду за курками або до їхнього вилову та вантаження, інструкції та настанови щодо відповідних вимог до благополуччя тварин, включаючи ті, що стосуються методів відбраковування, використовуваних в господарствах.

Стаття 5

Маркування м'яса птиці

Не пізніше 31 грудня 2009 року Комісія подає Європейському Парламенту та Раді звіт про можливе запровадження схеми окремого обов'язкового гармонізованого маркування курячого м'яса, м'ясних продуктів та виробів, що основується на дотриманні стандартів благополуччя тварин.

В такому звіті розглядаються можливі соціально-економічні наслідки, виплив на економічних партнерів Співтовариства та відповідність такої схеми маркування з правилами Світової організації торгівлі.

До звіту додаються відповідні законодавчі пропозиції, що враховують зазначені аспекти та досвід, набутий державами-членами при застосуванні добровільних схем маркування.

Стаття 6

Звітування Комісії перед Європейським Парламентом та Радою

1. На основі наукового висновку Європейського агентства з безпеки харчових продуктів Комісія, не пізніше 31 грудня 2010 року подає Європейському

Парламенту та Раді звіт щодо впливу генетичних параметрів на виявлені недоліки, що спричинюють погані умови благополуччя тварин. До такого звіту, за доцільності, можуть додаватися відповідні законодавчі пропозиції.

2. Держави-члени надають Комісії результати зібраних даних, основані на моніторингу зграї, що становить репрезентативну вибірку, забитої протягом періоду у мінімум один рік. Для уможливлення відповідного аналізу, вимоги до відбору зразків та даних, як зазначено у Додатку III, повинні бути науково обґрунтованими, об'єктивними та співставними, та встановленими у відповідності з процедурою, зазначеною у статті 11.

Держави-члени можуть потребувати фінансової допомоги Співтовариства для збору даних для цілей цієї Директиви.

3. На основі наявних даних, та враховуючи нові наукові дані, не пізніше 30 червня 2012 року Комісія подає Європейському Парламенту та Раді звіт щодо застосування цієї Директиви та її вплив на благополуччя курей, а також щодо розробки показників благополуччя. Звіт враховує різні умови та методи виробництва. Він також враховує соціально-економічні та адміністративні наслідки цієї Директиви, включаючи регіональні аспекти.

Стаття 7

Перевірки

1. Компетентний орган проводить недискримінаційні перевірки дотримання вимог цієї Директиви.

Такі перевірки проводяться по відношенню до належної пропорції тварин, що утримуються в кожній з держав-членів, згідно з відповідними положеннями Регламенту (ЄС) № 882/2004, та можуть проводитися одночасно з перевірками для інших цілей.

Держави-члени запроваджують відповідні процедури для визначення концентрації поголів'я.

2. До 30 червня кожного року держави-члени надають Комісії щорічний звіт за попередній рік про перевірки, передбачені у частині 1. До звіту додається перелік найбільш значних заходів, вжитих компетентним органом для подолання основних виявлених проблем благополуччя.

Стаття 8

Настанови до практики з правильного управління

Держави-члени заохочують розробку настанов до практики правильного управління, які включають настанови до дотримання положень цієї Директиви. Заохочується розповсюдження та використання таких настанов.

Стаття 9

Санкції

Держави-члени встановлюють правила про санкції, що застосовуються до порушень положень національного законодавства, ухвалених відповідно до цієї Директиви, та вживають усіх заходів, необхідних для забезпечення їхнього запровадження. Передбачені санкції є ефективними, пропорційними та переконливими. Не пізніше 30 червня 2010 року держави-члени надають такі положення Комісії та відповідно інформують її про будь-які подальші зміни, що впливають на них.

Стаття 10

Імплементаційні повноваження

Відповідно до процедури, зазначеної у статті 11, можуть бути ухвалені заходи, необхідні для уніфікованої імплементації цієї Директиви.

Стаття 11

Процедура Комітету

1. Постійний комітет з ланцюга харчування та здоров'я тварин, встановлений Регламентом (ЄС) № 178/2002 Європейського Парламенту та Ради від 28 січня 2002 року про встановлення загальних принципів та вимог до законодавств у сфері харчування, та про заснування Європейського агентства з безпеки харчових продуктів та про встановлення процедур з питань безпеки харчових продуктів ([31]) (Комітет) допомагає Комісії.

2. Коли посилання зроблене на цю частину, застосовуються статті 5 та 7 Рішення 1999/468/ЄС.

Тривалість періоду, зазначеного у частині 6 статті 5 Рішення 1999/468/ЄС, встановлюється у три місяці.

Стаття 12

Транспозиція

Не пізніше 30 червня 2010 року у державах-членах набувають чинності закони та підзаконні акти, необхідні для дотримання положень цієї Директиви.

Коли держава-член ухвалює такі положення, вони містять посилання на цю Директиву або супроводжуються таким посиланням при їхній офіційній публікації. Держави-члени визначають способи розробки такого посилання.

Стаття 13

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на 20-й день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 14

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Люксембурзі 28 червня 2007 року.

Голова S. GABRIEL

ДОДАТОК I

ВИМОГИ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ГОСПОДАРСТВ

Додатково до відповідних положень іншого застосовного законодавства Співтовариства, застосовуються такі положення:

Поїлки

1. Поїлки розміщуються та обслуговуються таким чином, щоб мінімізувати витоки.

---

[31] ОВ L 31, 01.02.2002 року, С. 1. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом Комісії (ЄС) № 575/2006 (ОВ L 100, 08.04.2006 року, С. 3).

Харчування

2. Харчування або доступне на постійній основі, або проводиться окремими порціями; корми мають бути доступні для курей за не більше ніж 12 годин до очікуваного часу забою.

Підстилка

3. Всі курки мають постійний доступ до підстилки з сухою та розсипчастою поверхнею.

Вентиляція та опалення

4. Вентиляція є достатньою для уникнення перегріву та, за необхідності, в поєднанні з опалювальними системами, для видалення надлишкової вологості.

Шум

5. Рівень шуму мінімізований. Вентилятори, кормове обладнання або інше обладнання виготовляється, розміщується, функціонує та утримується таким чином, що воно створює мінімально можливий рівень шуму.

Освітлення

6. Всі споруди мають освітлення з інтенсивністю у мінімум 20 люкс протягом періоду освітлення, виміряну на рівні очей птиці, та освітлює не менше 80 % використовуваної площадки. Тимчасове зменшення рівня освітлення може дозволятися за необхідності за рекомендацією ветеринара.

7. Протягом семи днів з часу розміщення курей у споруді та за три дні до очікуваного часу забою, освітлення відповідає 24-годинному ритму та включає періоди затемнення, що тривають в сукупності не менше 6 годин, з як мінімум одним безперервним періодом затемнення протягом не менше чотирьох годин, виключаючи періоди переключення сили світла.

Перевірки

8. Усі курки, що утримуються в господарствах, перевіряються не менше двох раз на день. Особлива увага привертається до симптомів, що вказують на зниження рівня благополуччя та/або здоров'я тварин.

9. Курки, що серйозно поранені або показують явні симптоми негараздів із здоров'ям, такі, що мають ускладнення в пересуванні, сильні асцити, сильні дефекти, та які імовірно страждають, отримують необхідний догляд або негайно відбраковуються. За необхідності, проводяться консультації з ветеринаром.

Очищення

10. Ті частини споруд, обладнання та посуду, які перебувають в контакті з курками, ретельно очищуються та дезінфікуються кожного разу після виконання остаточного повного забою перед поселенням у споруду нової зграї. Після остаточного повного забою зграї в споруді, всі покриття викидаються, та підстилаються нові покриття.

Облік

11. Власник або доглядач ведуть облік по кожній споруді господарства щодо:

(a) кількості поселених курей;

(b) використовуваної площадки;

(c) породи або гібриду курей, якщо відомо;

(d) по кожному виду контролю – кількість птахів, знайдених мертвими з ознаками причин, якщо відомо, а також кількість птахів, вибракуваних з певної причини;

(e) кількість курей, що залишились в зграї після видалення курей на забій або на продаж.

Дані такого обліку зберігаються протягом не менше трьох років і надаються компетентному органу при проведенні перевірки або за окремим запитом.

Хірургічне втручання

12. Усі хірургічні втручання, проведені з причин інших, аніж для терапевтичних або діагностичних цілей, що спричинюють пошкодження або втрату чуттєвої частини тіла або зміну кісткової структури, забороняються.

В той же час, держави-члени можуть дозволити проведення підрізання дзьобу, коли всі інші засоби для попередження вищипування пір'я та канібалізму вичерпано. В таких випадках воно проводиться тільки після консультацій та за рекомендацією ветеринара та виконується кваліфікованим персоналом на курках, яким ще не виповнилося 10 днів. Додатково, держави-члени можуть дозволити кастрацію курей. Кастрація виконується лише під наглядом ветеринара, персоналом, який отримав відповідне навчання.

ДОДАТОК II

ВИМОГИ ДО ЗАСТОСУВАННЯ ПІДВИЩЕНОЇ КОНЦЕНТРАЦІЇ ПОГОЛІВ'Я

Повідомлення та документація

Застосовуються такі вимоги:

1. Власник або доглядач доповідають компетентному органу про свій намір застосувати підвищену концентрацію поговів я більше ніж 33 кілограми живої ваги на квадратний метр.

Він вказує точну цифру та інформує компетентний орган про будь-які змани у концентрації поголів'я не пізніше ніж за 15 днів до розміщення у споруді нової зграї.

Якщо вимагається компетентним органом, до такого повідомлення додається документ, що підбиває підсумок по інформації, що міститься в документації, яка вимагається згідно з пунктом 2.

2. Власник або доглядач веде та утримує в споруді складену документацію, що докладно описує системи виробництва. Зокрема, вона включає інформацію про технічні дані споруди та її обладнання, щодо:

(a) плану будівлі, включаючи розміри поверхонь, зайнятих курками;

(b) вентиляції, та, за доцільності, систем охолодження та опалення, включаючи їхнє розташування, план вентиляції, докладні цільові параметри якості повітря, швидкості повітря та температури;

(c) системи поїлок та кормушок та їхнього розташування;

(d) аварійних систем та резервних систем на випадок відмови будь-якого автоматизованого або механізованого обладнання, суттєва важливого для здоров'я та благополуччя тварин;

(e) типу підлоги та звичайно використовуваного покриття.

Документа оновлюються та надаються компетентному органу за запитом. Зокрема, вносяться записи про технічні перевірки аварійних систем та систем вентиляції.

Власник або доглядач негайно повідомляють компетентному органу про будь-які зміни в описаній споруді, обладнанні або процедурах, які імовірно вплинуть на благополуччя птахів.

Вимоги до господарств – контроль параметрів середовища

3. Власник або доглядач забезпечують, що кожна споруда господарства обладнана вентиляцією, та, за необхідності, системами опалення та охолодження, спроектованими, встановленими та функціонуючими таким чином, що:

(a) концентрація амонію (NH_3) не перевищує 200 чмч, а концентрація вуглекислоти (CO_2) не перевищує 3000 чмч, при вимірюванні, проведеному на рівні голів птахів;

(b) внутрішня температура, коли зовнішня температура вимірюється в тіні, не перевищує таку зовнішню температуру більш як на 3 градуси;

(c) середня відносна вологість, виміряна всередині споруди протягом 48 годин, не перевищує 70 %, якщо зовнішня температура нижче 10 градусів.

ДОДАТОК III
МОНІТОРИНГ ТА НАСТУПНІ ДІЇ ПІСЛЯ ЗАБОЮ

(як зазначено у частині 1 статті 3)

1. Смертність

1.1. У випадку, якщо концентрація поголів'я вища за 33 кілограми на квадратний метр, документи, що додаються до зграї, включають інформацію про щоденний рівень смертності та накопичувальний рівень щоденної смертності, розраховані власником або доглядачем, та породу або гібрид курей.

1.2. Під наглядом офіційного ветеринара записуються такі дані, а також кількість бройлерів, мертвих по прибуттю, із вказуванням господарства та споруди в господарстві. Вірогідність даних та накопичувальний рівень щоденної смертності перевіряються беручи до уваги кількість забитих бройлерів та кількість бройлерів, мертвих по прибуттю до бійні.

2. Обстеження після забою

В контексті перевірок, що проводяться згідно з Регламентом (ЄС) № 854/2004, офіційний ветеринар оцінює результати обстеження після забою для визначення можливих ознак низького рівня благополуччя, таких, як високий

рівень контактних дерматитів, паразитизм та систематичні захворювання у господарстві або секції споруди господарства, з якого походять кури.

3. Повідомлення про результати

Якщо рівень смертності, як зазначено в частині 1, або результати обстеження після забою, як зазначено у частині 2, свідчать про низький рівень умов благополуччя тварин, то офіційний ветеринар передає дані про таке власнику або доглядачу за тваринами та компетентному органу. Власник або доглядач за тваринами та компетентний орган вживають відповідних заходів.

ДОДАТОК IV

НАВЧАННЯ

Навчальні курси, зазначені у частині 2 статті 4, надають навчання як мінімум з законодавства Співтовариства з питання захисту курей, та, зокрема, з таких питань:

(a) Додатків I та II;

(b) фізіології, зокрема, щодо потреб у воді та кормах, поведінці тварин та поняття стресу;

(c) практичних аспектів обережного поводження з курками, їхнього відловлювання, вантажних операцій та транспортування;

(d) невідкладна допомога курям, забій або вибраковування при надзвичайних обставинах;

(e) превентивні заходи з біологічної безпеки.

ДОДАТОК V

КРИТЕРІЇ ДЛЯ ЗАСТОСУВАННЯ ПІДВИЩЕНОЇ КОНЦЕНТРАЦІЇ ПОГОЛІВ'Я

(як зазначено у частині 5 статті 3)

1. Критерії

(a) моніторинг господарства, що проводився компетентним органом впродовж останніх двох років, не виявив жодних недостатків відносно вимог цієї Директиви, та

(b) моніторинг, що проводиться власником або доглядачем господарства з використанням настанов до практики правильного управління, зазначених у статті 8, та

(c) у не менше ніж семи послідовно поселених та перевірених зграй зі споруди накопичувальний рівень щоденної смертності становить менше 1 % + 0,06 % помножити на вік зграї у днях при забої.

Якщо моніторинг господарства не проводився компетентними органами впродовж останніх двох років, щонайменше один моніторинг має проводитися з метою перевірки дотримання вимог, зазначеної у пункті (a).

2. Виняткові обставини

Шляхом відступу від пункту (c) частини 1, компетентний орган може прийняти рішення про збільшення концентрації поголів'я, якщо власник або доглядач надали достатньо задовільні пояснення винятковій природі високого накопичувального рівня щоденної смертності або довели, що причина лежить поза сфери їхнього впливу.

ДОДАТОК

У доповнення до основних положень Додатку до Директиви 98/58/ЄС застосовуються такі вимоги:

1. Всі курки повинні оглядатись власником або особою, відповідальною за курок, щонайменше раз на день.

2. Рівень шуму повинен зводитись до мінімуму. Необхідно запобігати постійному або раптовому шуму. Вентилятори, пристрої для годування або інше обладнання повинно бути сконструйовано, розміщено, експлуатуватись та обслуговуватись, щоб утворювати якнайменше шуму.

3. Всі будівлі повинні освітлюватись на рівнях, що дають можливість всім куркам бачити одна одну та чітко розпізнаватись, оглядати своє оточення та виявляти нормальні рівні активності. При застосування природного освітлення, отвори для освітлення повинні бути виконаними таким чином, щоб світло рівномірно розподілялось по приміщенню.

Після перших днів пристосування режим освітлення повинен встановлюватись таким чином, щоб запобігати проблемам із здоров'ям та поведінкою. Відповідно до цього, він повинен слідувати 24-годинному циклові й включати достатній безперервний період темряви, із появою відповідних ознак, тривалістю приблизно одну третину доби, щоб курки могли відпочивати, а також з метою запобігання таким проблемам, як імунодепресія та аномалії ока. Період півтемряви достатньої тривалості повинен забезпечуватись із поступовим потемнінням, таким чином, щоб курки могли відходити до сну без неспокою або ушкоджень.

4. Ті частини будівель, обладнання або інвентарю, які стикаються з курками, повинні бути ретельно вичищені та проходити регулярну дезинфекцію, так само як і кожного разу в кожному випадку вилучення курок та перед вміщенням нового виводку курок. Коли клітки зайняті, поверхні та все обладнання повинні утримуватися у чистому стані на задовільному рівні.

Відходи повинні прибиратись із необхідною періодичністю, а мертві курки – щоденно.

5. Клітки повинні бути обладнані зручними засобами запобігання втечі курок.

6. У приміщеннях, що складаються з двох або більш, ніж двох рядків з клітками, в наявності повинні бути механізми або вживатись відповідні заходи, що дають можливість оглядати всі рядки без труднощів та допомагати видаленню курок.

7. Конструкція та розміри дверей клітки повинні бути такими, щоб кожна доросла курка могла бути видалена, не зазначаючи зайвих страждань або ушкоджень.

8. Без шкоди положенням пункту 19 Додатку до Директиви 98/58/ЄС, всі види ушкоджень курок забороняються.

Разом з тим, з метою запобігання клюванню пір'я та поїданню особинами одна одної, держави-члени можуть дозволити підстригання дзьобу, за умови, що воно виконується кваліфікованим персоналом у курок, вік яких не досяг 10 днів та які призначені для кладки яєць.

I

(*Акти, ухвалені відповідно до Договору ЄС/Договору Євратом, опублікування яких є обов'язковим*)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ РАДИ (ЄС) № 1099/2009 від 24 вересня 2009 року щодо захисту тварин під час вбивства (Текст дотичний з ЄЕП)

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, та зокрема його статтю 37. Беручи до уваги пропозицію Комісії. Беручи до уваги Висновок Європейського

Парламенту ([1]). Беручи до уваги Висновок Європейського Економіко-соціального Комітету ([2]). Після консультації з Комітетом регіонів.

Оскільки:

(1) Директива Ради 93/119/ЄС від 22 грудня 1993 року щодо захисту тварин під час забиття або вбивства ([3]) встановлює загальні мінімальні правила захисту тварин під час забиття або вбивства в межах Співтовариства. До цієї Директиви не були внесені суттєві зміни з моменту її ухвалення.

(2) Вбивство тварин може викликати фізичний чи моральний біль, страх та інші форми страждання, навіть за наявності найкращих доступних технічних умов. Певні операції, які стосуються вбивства, можуть викликати стрес, а будь-яка техніка, за допомогою якої відбувається оглушення тварини, має істотні недоліки. Суб'єкти господарської діяльності або будь-яка інша особа, що причетна до вбивства тварин, повинна вживати відповідні заходи з метою уникнення причин завдання болю та зменшення морального болю чи страждання тварин протягом процесу забиття чи вбивства, беручи до уваги найкращі практики та методи, які дозволені відповідно до цієї Директиви. Таким чином, моральний біль чи страждання повинні вважатися такими, яких можна уникнути, якщо суб'єкти господарської діяльності або будь-яка особа, яка причетна до вбивства тварин, порушує одну із вимог цього Регламенту або використовує дозволені практики, не враховуючи новітні технології, таким чином, спричиняючи через недбалість або навмисно фізичний чи моральний біль або страждання тваринам.

(3) Захист тварин під час забиття або вбивства охоплюється законодавством Співтовариства з 1974 року та був істотно посилений Директивою 93/119/ЄС. Однак, значні суперечності спостерігалися між державами-членами під час імплементації цієї Директиви та було вказано на значні загрози добробуту та суперечності, які можуть зашкодити конкурентноздатності між суб'єктами господарської діяльності.

(4) Добробут тварин відіграє важливе значення для Співтовариства, про який йдеться в Протоколі (№ 33) щодо захисту добробуту тварин, і який доданий до Договору про заснування Європейського Співтовариства (Протокол (№ 33)). Захист тварин під час забиття або вбивства є питанням, що зачіпає суспільні інтереси, і це впливає на відношення споживача стосовно сільськогосподарської продукції. На додаток, вдосконалення умов захисту тварин під час забиття покращує якість м'яса та опосередковано має позитивний вплив на безпеку праці на бійні.

(5) Національне законодавство, яке стосується захисту тварин під час забиття або вбивства, має вплив на конкуренцію та відповідно на роботу внутрішнього ринку у сфері продуктів тваринного походження, що включені до Додатку I Договору про заснування Європейського Співтовариства. Необхідно встановити загальні правила з метою забезпечити раціональний розвиток внутрішнього ринку у сфері цієї продукції.

(6) Європейське управління безпеки продуктів харчування (ЄУБПХ), встановлене Регламентом (ЄС) № 178/2002 Європейського Парламенту та Ради від 28 січня 2002 року, що затверджує загальні принципи та вимоги харчового законодавства, засновуючи Європейське управління безпеки продуктів харчування, та встановлює процедури стосовно безпеки продуктів харчування ([4]), ухвалило два висновки щодо аспектів добробуту основних систем оглушення та вбивства найбільш промислових видів тварин в 2004 році та щодо аспектів добробуту основних систем оглушення та вбивства, що застосовуються до промислових видів оленів, козлів, кролів, страусів, качок, гусей та перепелів в 2006 році. Законодавство Співтовариства у цій сфері має бути оновленим з метою взяти до уваги ці наукові висновки. Рекомендації щодо поступового зменшення використання вуглекислого газу для оглушення свиней та використання апаратів для оглушення свійської птиці у водяній бані не є включеними

([1]) Висновок від 6 травня 2009 року (ще не опублікований в Офіційному віснику).
([2]) Висновок від 25 травня 2009 року (ще не опублікований в Офіційному віснику).
([3]) OB L 340, 31.12.1993, C 21.
([4]) OB L 31, 1.2.2002, C 1.

до цього Регламенту, оскільки оцінка дії виявила, що такі рекомендації не є економічно вагомими в даний момент в ЄС. Однак, важливо продовжити обговорення цього питання в майбутньому. З цією метою, Комісія повинна підготувати та надати Європейському Парламенту та Раді доповідь щодо різноманітних методів оглушення свійської птиці, та, зокрема щодо апарату для масового оглушення свійської птиці у водяних банях. До того ж, інші рекомендації мають бути виключені з Регламенту, оскільки вони відносяться до технічних параметрів, які повинні становити частину імплементаційних заходів або настанов Співтовариства. Рекомендації щодо розведення риби не є включеними в цей Регламент, оскільки існує потреба в подальшому науковому висновку та економічній оцінці в цій сфері.

(7) В 2007 році Всесвітня організація охорони здоров'я тварин (ВООЗТ) ухвалила Міжнародний ветеринарний кодекс, що включає настанови щодо забиття тварин та вбивства останніх з метою санітарно-епідеміологічного контролю. Ті міжнародні настанови містять рекомендації стосовно поводження, фіксації, оглушення та знекровлення тварин в бійнях та вбивство останніх у випадках спалаху інфекційних хвороб. Ті міжнародні стандарти повинні бути також врахованими в цьому Регламенті.

(8) З моменту ухвалення Директиви 93/119/ЄС, до законодавства Співтовариства щодо безпеки продуктів харчування, яке застосовується до боєнь, були внесені значні зміни ухваленням Регламенту (ЄС) № 852/2004 Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року щодо гігієни продуктів харчування ([1]) та Регламентом (ЄС) № 853/2004 Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року, що встановлює спеціальні правила гігієни стосовно продуктів харчування тваринного походження ([2]).

Ті Регламенти наголошують на можливості гарантувати безпеку продуктів харчування суб'єктами господарської діяльності у сфері продуктів харчування. Бійні підлягають процедурі попереднього ухвалення, оскільки спорудження, розміщення та обладнання перевіряються компетентним органом влади з метою забезпечити те, що вони відповідають належним технічним правилам щодо безпеки продуктів харчування. Добробут тварин повинен кращим чином забезпечуватися в бійнях, а також враховуватися в спорудженні, розміщенні та обладнанні останніх.

(9) Офіційні перевірки харчових ланцюгів також були змінені ухваленням Регламенту (ЄС) № 882/2004 Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року щодо офіційних перевірок, які проводяться з метою забезпечити контроль за дотриманням законодавства у сфері продуктів харчування та кормів, правил щодо здоров'я та добробуту тварин ([3]) та Регламентом (ЄС) № 854/2004 Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року, що встановлює спеціальні правила організації офіційних перевірок щодо продуктів тваринного походження, які призначені для споживання людиною ([4]).

(10) Умови, за яких вбивають тварин, що утримуються для сільськогосподарських цілей, мають безпосередній або опосередкований вплив на ринок продуктів харчування, кормів або інших продуктів та щодо конкурентноздатності зазначених суб'єктів господарської діяльності. Таким чином, таке вбивство повинно здійснюватися відповідно до законодавства Співтовариства. Однак, види сільськогосподарських тварин, які традиційно розводяться, такі як: коні, віслюки, велика рогата худоба, вівці, козли або свині, можуть також утримуватися для інших цілей, наприклад, в якості домашніх улюбленців, для показу на виставках, а також робочих чи спортивних цілей. Оскільки тварини таких видів вбиваються з метою виготовлення з них продуктів харчування або інших продуктів, такі операції повинні підпадати під сферу застосування цього Регламенту. Отже, вбивство диких або бродячих тварин для цілей обмеження народжуваності не повинне підпадати під сферу застосування цього Регламенту.

(11) Риби, які неабияк відрізняються від наземних тварин, та штучно вирощена риба забиваються та вбиваються за різних обставин, зокрема з метою процесу перевірки. До того ж,

---

([1]) OB L 139, 30.4.2004, C 1.
([2]) OB L 139, 30.4.2004, C 55.
([3]) OB L 191, 28.5.2004, C 1.
([4]) OB L 226, 25.6.2004, C 83.

дослідженням стосовно оглушення риби приділено набагато менше уваги, ніж дослідженням, які стосуються інших сільськогосподарських видів. Повинні бути встановлені окремі стандарти щодо захисту риби під час вбивства. Таким чином, положення, що застосовуються до риби, повинні наразі бути обмежені ключовими принципами. Подальші ініціативи Комісії мають ґрунтуватися на науковій оцінці ризику стосовно забиття та вбивства риби, що надана ЄУБПХ, та беручи до уваги наслідки соціального, економічного та адміністративного характеру.

(12) Вбивати продуктивних тварин, які страждають від нестерпного болю, якщо не існує економічно доцільного способу полегшити такий біль, є моральним обов'язком. В багатьох випадках тварини можуть бути вбиті за наявності належних умов добробуту. Однак, відповідно до виняткових обставин, якщо компетентний персонал не може впіймати тварину, яка знаходиться у віддалених пунктах, навіть за допомогою спеціального обладнання, то відповідно до правил добробуту страждання останньої не можуть бути зменшені. В інтересах тварин, таким чином, необхідно виключити невідкладне вбивство з окремих положень цього Регламенту.

(13) Іноді тварини можуть бути небезпечними для людей, вони можуть піддавати їх життя ризику та завдавати серйозні поранення або переносити смертельні хвороби. Запобігання таким ризикам зазвичай здійснюється за допомогою фіксації тварин, але також може виникнути необхідність у вбивстві останньої з метою уникнути ризиків за певних обставин. Відповідно до таких обставин, вбивство не завжди може відбуватися за найкращих умов добробуту, оскільки має місце крайня необхідність.

(14) Полювання або рибопромислова діяльність, що здійснюється заради розваги, має місце у контексті, якщо умови вбивства значно відрізняються від тих, що використовуються по відношенню до сільськогосподарських тварин, полювання також регулюється спеціальним законодавством. Таким чином, доцільно виключити вбивства, що мають місце під час полювання або рибальства, яке здійснюється заради розваги, зі сфери цього Регламенту.

(15) Протокол № (33) підкреслює потребу дотримуватися законодавчих або адміністративних положень та звичаїв держав-членів стосовно, зокрема релігійних обрядів, культурних традицій та надбань під час формулювання та імплементації політик Співтовариства щодо, *inter alia,* сільського господарства та внутрішнього ринку. Таким чином, доцільно виключити зі сфери цього Регламенту культурні заходи, якщо відповідність з вимогами щодо добробуту тварин несприятливо впливає на характер останніх.

(16) На додаток, культурні традиції відносяться до успадкованого, встановленого або звичайного характеру думок, дій або поведінки, які включають насправді поняття чогось отриманого від попередника або переданого йому. Вони сприяють культивуванню давніх соціальних зв'язків між поколіннями. Необхідно виключити вбивство тварин, що має місце під час цього заходу зі сфери цієї Директиви за умови, що така діяльність не впливає на ринок продукції тваринного походження, і не є мотивованою виробничими цілями.

(17) Забиття свійської птиці, кролів та зайців для приватного внутрішнього споживання не здійснюється у тому масштабі, який може негативно вплинути на конкурентноздатність промислових боєнь. У такий самий спосіб необхідні зусилля, які вимагаються від державної влади з метою виявляти та контролювати такі операції, не будуть пропорційними потенційним проблемам, які необхідно вирішити. Таким чином, необхідно виключити такі операції зі сфери цього Регламенту.

(18) Директивою 93/119/ЄС був дозволений частковий відступ стосовно оглушення у випадку забою тварини з релігійних причин, що проходить в бійнях. З того часу як положення Співтовариства, що стосуються забою тварин з релігійних причин були транспоновані, значно відрізняючись від національного контексту, та вважаючи, що національні правила беруть до уваги обсяги, що перевищують мету цього Регламенту, важливо, щоб дотримувався частковий відступ стосовно оглушення тварин перед її забиттям, залишаючи при цьому певний рівень субсидіарності кожній державі-члену. Внаслідок цього, цей Регламент дотримується свободи віросповідання та права сповідувати релігію або переконання через богослужіння, навчання, звичаї та обряди, як зазначено в статті 10 Хартії основних прав Європейського Союзу.

(19) Існує достатньо наукових доказів, щоб продемонструвати, що хребетні тварини – це чутливі істоти, що таким чином підпадає під сферу застосування цього Регламенту. Плазуни та амфібії, однак, не є сільськогосподарськими тваринами в межах Співтовариства, і, таким чином, не є доцільним або пропорційним включати їх до сфери застосування цього Регламенту.

(20) Багато способів вбивства тварин завдають їм біль. Оглушення, таким чином, є необхідним для того, аби спричиняти втрату свідомості та чутливість перед початком вбивства або під час нього. Визначення ступеню втрати свідомості та чутливості тварини є комплексним процесом та його необхідно здійснювати відповідно до схваленої з наукової точки зору методології. Відстежування через показники, однак, повинне проводитися з метою оцінити ефективність процедури відповідно до практичних умов.

(21) Ефективність відстеження оглушення головним чином ґрунтується на оцінці свідомості та чутливості тварин. Свідомість тварини, по суті, є здатністю відчувати емоції та контролювати рухи, які здійснюються ними добровільно. Не зважаючи на деякі винятки, такі як провокування паралічу за допомогою електрики або іншим чином, тварина може вважатися такою, що втратила свідомість, якщо вона втрачає своє природнє вертикальне положення, не прокидається та не демонструє будь-яких позитивних або негативних емоцій, таких як страх або збудження. Чутливість тварини є, по суті, здатністю останньої відчувати біль. Загалом, тваринна може вважатися такою, що позбавлена чутливості, якщо вона не демонструє ніякі рефлекси або не реагує на звук, запах, світло або фізичний контакт.

(22) Нові методи оглушення постійно розвиваються та пропонуються на ринку з метою протистояти новим викликам у сфері сільського господарства та м’ясопромисловості. Таким чином, важливо уповноважити Комісію ухвалювати нові методи оглушення, притримуючись уніфікованого та високого рівня захисту тварин.

(23) Настанови Співтовариства є цінним інструментом надання суб’єктам господарської діяльності та компетентним органам влади спеціальної інформації щодо параметрів, які повинні використовуватися, з метою забезпечення високого рівня захисту тварин, притримуючись однорідного конкурентного середовища суб’єктами господарської діяльності. Таким чином, необхідно уповноважити Комісію розробити такі настанови.

(24) Зважаючи на спосіб їх використання протягом процесу забиття або вбивства, деякі методи оглушення можуть призвести до смерті, уникаючи фізичного болю та зменшуючи моральний біль або страждання тварин. Інші методи оглушення можуть не призвести до смерті, і тварини можуть прийти до пам'яті або в них може відновитися чутливість протягом додаткових процедур, що завдають біль. Такі методи повинні, таким чином, бути доповнені іншими методами, що призводять до смерті, перш ніж тварина прийде до пам'яті. Таким чином, необхідно визначити, які методи оглушення необхідно доповнити методом вбивства.

(25) Умови відповідно до яких тварини оглушуються та результати такого оглушення відрізняються на практиці через багато факторів. Таким чином, необхідно постійно проводити оцінку результатів такого оглушення. Для цих цілей, суб’єкти господарської діяльності повинні створити репрезентативну вибірку з метою перевірки ефективності практики оглушення, беручи до уваги однорідність групи тварин та інші критичні фактори, такі як обладнання, яке використовується, та персонал, який має до цього безпосереднє відношення.

(26) Деякі процедури оглушення можуть розцінюватися як такі, що є достатньо надійними стосовно остаточного вбивства тварин за всіх обставин, якщо застосовуються спеціальні ключові параметри. В таких випадках, потреба перевірок оглушення може виявитися такою, що не є необхідною та відповідною. Таким чином, необхідно забезпечити можливість надавати часткові відступи від зобов’язань стосовно перевірок щодо оглушення, якщо наявними є достатні наукові докази того, що зазначені процедури оглушення передбачають остаточну смерть всім тваринам відповідно до певних комерційних умов.

(27) На добробут тварин неабияк впливає щоденна організація роботи, а надійні результати можуть бути отримані за умови, якщо суб’єкти господарської діяльності розроблять засоби нагляду з метою оцінити свої результати. Стандартні процедури виконання операцій повинні, таким чином, бути розроблені на всіх стадіях виробничого циклу та повинні бути

такими, що враховують ризик. Такі процедури включають чіткі цілі, відповідальних осіб, modus operandi, вимірні критерії, так само як і процедури контролю та запису. Ключові параметри, що встановлені для кожного методу оглушення, повинні бути визначені таким чином, який гарантує правильне оглушення всіх тварин, що підлягають такому процесу.

(28) Належним чином навчений та кваліфікований персонал вдосконалює умови поводження з тваринами. Вміння стосовно забезпечення добробуту тварин включають знання основних моделей поведінки та потреб відповідних видів тварин, а також ознак свідомості та чутливості. Вони також включають наявність технічних експертиз стосовно використання обладнання для оглушення. У персоналу, який здійснює певні операції із забиття, та осіб, які здійснюють нагляд за вбивством хутрових тварин, повинні, таким чином, вимагати наявність кваліфікаційного свідоцтва по відношенню до операцій, які вони здійснюють. Вимагання наявності такого свідоцтва у іншого персоналу, який вбиває тварин, не відповідає цілям, які переслідуються.

(29) Персонал, який має досвід роботи протягом семи років, може вважатися таким, що має певні навички. Перехідні положення стосовно вимог надання кваліфікаційного свідоцтва повинні, таким чином, передбачатися в цьому Регламенті стосовно такого персоналу.

(30) Обладнання для оглушення розробляється та проектується з метою бути придатним в окремій галузі. Таким чином, виробники надають детальні інструкції користувачам стосовно умов відповідно до яких таке обладнання повинне використовуватися та підтримуватися в належному стані з метою забезпечення належного добробуту тварин.

(31) Обладнання для оглушення та пристрої для фіксації тварин повинні підтримуватися в належному стані, задля того, аби забезпечити його ефективність. Обладнання, що використовується інтенсивно, може потребувати заміни окремих частин, а ефективність обладнання, що використовується виключно за потребою, може зменшуватися через корозію або інші фактори навколишнього природного середовища. У такий самий спосіб, деяке обладнання також потребує точної перевірки. Суб'єкти господарської діяльності або будь-які інші особи, які беруть безпосередню участь у вбивстві тварин, повинні, таким чином, здійснювати порядок технічного обслуговування такого обладнання.

(32) Фіксація тварин є необхідною для безпеки суб'єктів та належного застосування деякої техніки, за допомогою якої відбувається оглушення тварини. Однак, фіксація, очевидно, призводить до морального болю тварин та повинна, таким чином, в міру можливості застосовуватися протягом короткого періоду часу.

(33) Тварини можуть страждати, якщо процедуру оглушення не вдається довести до кінця. Таким чином, цей Регламент передбачає відповідне резервне обладнання для оглушення, яке повинне бути доступним з метою зменшити фізичний та моральний біль або страждання тварин.

(34) Об'єми забою свійської птиці, кролів та зайців для безпосереднього постачання невеликих кількостей м'яса кінцевому споживачеві або місцевим роздрібним торговим підприємствам, які постачають свіже м'ясо безпосередньо кінцевому споживачеві, змінюються від однієї держави-члена до іншої відповідно до національних правил, що регулюють цю діяльність відповідно до пункту d частини 3 статті 1 та статті 4 Регламенту (ЄС) № 853/2004. Однак, важливо забезпечити, щоб мінімальні вимоги щодо добробуту тварин також застосовувалися в цій діяльності.

(35) Стосовно забиття певних категорій тварин, інших ніж свійська птиця, кролі та зайці для приватного внутрішнього споживання, існують окремі мінімальні вимоги Співтовариства, такі як попереднє оглушення, так само як і національні правила. Таким чином, необхідно забезпечити, щоб мінімальні правила добробуту тварин були також встановлені в цьому Регламенті.

(36) Регламент (ЄС) № 854/2004 передбачає перелік господарств, з яких дозволений імпорт спеціальної продукції тваринного походження до Співтовариства. Основні та додаткові вимоги, які застосовуються до боєнь та встановлені в цьому Регламенті, повинні бути враховані для цілей того переліку.

(37) Співтовариство прагне покращити стандарти добробуту відносно поголів'я тварин у всьому світі, особливо стосовно торгівлі. Це сприяє розробці спеціальних стандартів та рекомендацій щодо добробуту тварин ВООЗТ, включаючи забиття тварин. Такі стандарти та рекомендації повинні бути враховані, якщо необхідно встановити еквівалентність з вимогами Співтовариства відповідно до цього Регламенту для цілей імпорту.

(38) Посібники з належної практики, які розроблені організаціями суб'єктів господарської діяльності, є цінними інструментами допомоги таким суб'єктам з метою відповідати певним вимогам, що встановлені в цьому Регламенті, таким як, наприклад, розвиток та імплементація стандартних процедур виконання операцій.

(39) Бійні та обладнання, яке використовується в них, розроблене для окремих категорій тварин та має певну потужність. Якщо така потужність перевищується або обладнання використовується не для тих цілей, для яких воно призначене, це має негативний вплив на добробут тварин. Компетентним органам влади, таким чином, має бути повідомлено інформацію стосовно цих аспектів, яка має бути частиною процедури схвалення боєнь.

(40) Пересувні бійні зменшують потребу перевозити тварин на далекі відстані і, таким чином, можуть сприяти охороні добробуту тварин. Однак, технічні обмеження для пересувних боєнь відрізняються від тих, що розроблені для стаціонарних, а технічні правила можуть бути відповідно адаптованими. Таким чином, цей Регламент повинен передбачати можливість встановити часткові відступи звільнення пересувних боєнь від вимог стосовно розміщення, спорудження та обладнання боєнь. Перш ніж будуть ухвалені такі часткові відступи, необхідно дозволити державам-членам визначити або дотримуватися національних правил стосовно пересувних боєнь.

(41) Науково-технічний прогрес постійно розвивається відносно спорудження, розміщення та обладнання боєнь. Таким чином, важливо вповноважити Комісію змінити вимоги, які застосовуються до спорудження, розміщення та обладнання боєнь, при цьому залишивши захист тварин на належному рівні.

(42) Настанови Співтовариства є необхідними з метою надати суб'єктам господарської діяльності та компетентним органам влади спеціальну інформацію щодо спорудження, розміщення та обладнання боєнь задля забезпечення високого рівня захисту тварин, зберігаючи при цьому рівні умови для суб'єктів господарської діяльності. Таким чином, необхідно вповноважити Комісію ухвалити такі настанови.

(43) Забиття без використання оглушення вимагає здійснення швидкого надрізу горла тварини гострим ножем задля того, аби зменшити її страждання. На додаток до цього, тварини, які після надрізу не були механічним способом зафіксовані, очевидно терплять болі від кровотечі та зайві тривалі страждання. Велика рогата худоба, вівці та свині належать до тих тварин, які найчастіше забиваються саме таким чином. Отже, жуйні тварини, які забиваються без процесу оглушення, повинні бути індивідуально та механічним способом зафіксовані.

(44) Науково-технічний прогрес постійно розвивається стосовно поводження з тваринами та фіксації останніх у бійнях. Таким чином, необхідно уповноважити Комісію змінити вимоги, які застосовуються до поводження з тваринами та фіксації останніх до забиття, при цьому залишивши захист тварин на належному рівні.

(45) Настанови Співтовариства є необхідними з метою надати суб'єктам господарської діяльності та компетентним органам влади спеціальну інформацію щодо поводження та фіксації тварин перед забиттям, з метою забезпечити високий рівень захисту тварин, зберігаючи при цьому рівні умови для суб'єктів господарської діяльності. Таким чином, необхідно вповноважити Комісію ухвалити такі настанови.

(46) Досвід, набутий в деяких державах-членах, демонструє, що призначення спеціально кваліфікованої особи як інспектора з питань захисту тварин, метою якого є узгодити та завершити імплементацію оперативних процедур, які стосуються добробуту тварин у бійнях, принесло позитивні результати з питань, які стосуються добробуту. Ці заходи повинні, таким чином, застосовуватися в межах Співтовариства. Інспектор з питань захисту тварин повинен

мати відповідні повноваження та технічну підготовку з метою надавати відповідні вказівки співробітникам з питань, які стосуються забою.

(47) Невеликі бійні, які переважно залучені до прямого продажу продуктів харчування кінцевому споживачеві, не потребують складної системи управління з метою імплементації основних принципів цього Регламенту. Вимоги стосовно наявності інспектора з питань захисту тварин, таким чином, є непропорційними цілям, які переслідуються в тих випадках, і цей Регламент передбачає часткові відступи від вимог для таких боєнь.

(48) Зменшення чисельності тварин часто пов'язане з кризовим управлінням в супроводженні паралельних пріоритетів, таких як: здоров'я тварин, здоров'я громадськості, навколишнє природне середовище або добробут тварин. Таким чином, важливо, щоб виконувались правила стосовно добробуту тварин на всіх стадіях під час процесу зменшення чисельності тварин, також може виявитись, що відповідно до виняткових обставин, відповідність тим правилам може піддавати ризику здоров'я громадськості, або може значно призупинити процес знищення хвороби, таким чином, призвівши велику кількість тварин до захворювання або смерті.

(49) Отож, компетентним органам влади має бути дозволено частково відступити від певних положень цього Регламенту залежно від конкретного випадку, якщо ситуація стосовно здоров'я тварини вимагає невідкладного вбивства тварини, та/або якщо не існує доступних відповідних альтернатив задля забезпечення оптимальних умов добробуту останніх. Такі часткові відступи не повинні, однак, заміняти те, що є відповідно запланованим. Таким чином, рівень запланованого повинен бути підвищений, а добробут тварин має бути врахований в резервному плані на випадок інфекційних хвороб.

(50) Для цілей процедури повідомлення про хвороби тварин, інформації щодо вибухів хвороб відповідно до Директиви 82/894/ЄЕС від 21 грудня 1982 року щодо повідомлення про хвороби тварин в межах Співтовариства ([1]), повідомлення здійснюється за допомогою Системи оповіщення про хвороби тварин (СОХТ). Наразі СОХТ не надає спеціальну інформацію щодо добробуту тварин, але в майбутньому можливості такої системи можуть бути розширені. Як наслідок, частковий відступ від зобов'язань щодо надання звітності стосовно добробуту тварин у випадку зменшення чисельності тварин, повинен бути передбачений задля того, аби розглянути можливість розвитку СОХТ в майбутньому.

(51) Сучасне обладнання для оглушення та фіксації тварин є значною мірою комплексним та складним, яке вимагає спеціальної експертизи та аналізів. Таким чином, держави-члени забезпечують, щоб достатня наукова підтримка була доступною компетентним органам влади, до яких можуть звернутися службові особи, якщо є необхідність в оцінці обладнання або методів оглушення тварин.

(52) Ефективність кожного методу базується на перевірці основних параметрів та їх регулярній оцінці. Розробка посібників з належної практики щодо експлуатаційних процедур та процедур контролю, які використовуються під час вбивства тварин, є важливою в забезпеченні відповідними настановами стосовно добробуту тварин суб'єктів господарської діяльності. Оцінка таких посібників вимагає наукових знань, практичного досвіду та можливості компромісних рішень між зацікавленими сторонами. Референтний центр або організація в кожній державі-члені виконують це завдання, співпрацюючи з відповідними зацікавленими сторонами.

(53) Видача посвідчення про кваліфікацію повинна проводитися в визначений спосіб. Органи або установи, які видають посвідчення про кваліфікацію, повинні, таким чином, бути уповноважені відповідно до єдиного стандарту, який має бути предметом наукової оцінки. Згідно з цим, установа, яка надає наукову підтримку відповідно до статті 20, має надавати, за необхідності, свій висновок стосовно здатності та можливостей органів або установ, які видають такі посвідчення про кваліфікацію.

(54) Регламент (ЄС) № 882/2004 передбачає певні заходи, які мають бути прийняті компетентним органом влади у випадку невідповідності, зокрема стосовно правил добробуту.

([1]) OB L 378, 31.12.1982, C 58.

Згідно з цим, необхідно передбачити додаткові заходи, які мають бути прийняті, та є специфічними для цього Регламенту.

(55) Регламент (ЄС) № 178/2002 передбачає можливість ЄУБПХ створення мережі організацій, які діють у сфері своєї компетенції, з метою покращити наукову співпрацю, обмін інформацією, розвиток та імплементацію спільних проектів, а також обмін експертизами на найкращим досвідом у сфері харчового законодавства.

(56) Видача посвідчень про кваліфікацію та навчальні курси мають проводитися в єдиний спосіб. Цей Регламент, таким чином, встановлює у цьому відношенні зобов'язння держав-членів та методи відповідно до яких повинні надаватися, тимчасово вилучатися та вилучатися на постійній основі посвідчення про кваліфікацію.

(57) Громадяни європейських країн розраховують на мінімальне дотримання правил стосовно добробуту тварин протягом забиття. На окремих територіях відношення до тварин також залежить від національних поглядів, а в деяких державах-членах виключною необхідністю є дотримання або ухвалення детальніших правил стосовно добробуту тварин, ніж ті, що були прийняті на рівні Співтовариства. В інтересах тварин та за умови, що це не впливає на належне функціонування внутрішнього ринку, необхідно дозволити державам-членам певну гнучкість в дотриманні або, ухваленні, в окремих спеціальних сферах, детальніших національних правил.

Важливо гарантувати, щоб такі національні правила не використовуватися державами-членами з метою зашкодити належному функціонуванню внутрішньому ринку.

(58) В деяких окремих питаннях в межах сфери застосування цього Регламенту, Раді потрібна додаткова наукова, соціальна та економічна інформація, перш ніж встановлювати детальні правила, зокрема у випадку штучно вирощеної риби та фіксації великої рогатої худоби незвичним шляхом. Як наслідок, необхідно, щоб Комісія надавала таку інформацію Раді, перш ніж пропонувати будь-які зміни до цього Регламенту стосовно таких питань.

(59) Розміщення, спорудження та обладнання боєнь потребує довготривалого планування та фінансування. Тому, цей Регламент повинен передбачати відповідний перехідний період з метою врахувати необхідний час, який дозволить промисловості адаптуватися до відповідних вимог, що встановлені в цьому Регламенті. Протягом цього періоду вимоги Директиви 93/119/ЄС, які стосуються розміщення, спорудження та обладнання боєнь, мають продовжувати застосовуватися.

(60) Держави-члени встановлюють правила щодо санкцій, які застосовуються у випадку порушень положень цього Регламенту та забезпечують їх імплементацію. Ті санкції повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими.

(61) Оскільки цілі цього Регламенту, зокрема стосовно забезпечення гармонізованого підходу щодо стандартів добробуту тварин під час вбивства останніх, не можуть бути належним чином досягнуті державами-членами, та не можуть, таким чином, у зв’язку з масштабом та дією цього Регламенту, кращим чином бути досягнуті на рівні Співтовариства, останнє, в свою чергу, може ухвалити заходи відповідно до принципу субсидіарності, як встановлено в статті 5 Договору. Відповідно до принципу пропорційності, як встановлено в цій статті, важливо та необхідно для досягнення цих цілей встановити спеціальні правила вбивства тварин для виробництва продуктів харчування, вовни, шкіри, хутра та інших продуктів, і пов’язаних з ними операцій. Цей Регламент не виходить за межі того, що необхідно для досягнення цих цілей.

(62) Заходи, необхідні для імплементації цього Регламенту, повинні бути ухвалені відповідно до Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 липня 1999 року, який встановлює процедури для виконання імплементаційних повноважень, покладених на Комісію ([1]),

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I **ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ ТА ВИЗНАЧЕННЯ**

Стаття 1 **Предмет та сфера застосування**

([1]) OB L 184, 17.7.1999, C 23.

1. Цей Регламент встановлює правила вбивства тварин, які розводяться або утримуються для виробництва продуктів харчування, вовни, шкіри, хутра та інших продуктів, а також вбивства тварин для цілей зменшення чисельності тварин та для інших, пов’язаних з ним операцій.

Однак, стосовно риби застосовуються виключно вимоги, встановлені в частині 1 статті 3.

2. Глава II, крім частини 1 та 2 статті 3, Глава III та Глава IV, крім статті 19 не застосовуються у випадку невідкладного вбивства за межами бійні або, якщо відповідно до цих положень це може призвести до прямого та серйозного ризику здоров'ю та безпеці людей.

3. Цей Регламент не застосовується:

(a) якщо тварини вбиті:

(i) під час наукових експериментів, що проводяться відповідно до нагляду компетентного органу влади;

(ii) під час охоти або рекреаційного рибальства;

(iii) під час культурних або спортивних подій;

(b) стосовно свійської птиці, кролів та зайців, що забиті за межами бійні своїми власниками для їхнього приватного внутрішнього споживання.

Стаття 2 **Визначення**

Для цілей цього Регламенту застосовуються такі визначення:

(a) "вбивство" означає будь-який навмисний процес, який призводить до смерті тварин;

(b) "пов’язані операції" означають операції, такі як: поводження, фіксація, оглушення та знекровлення тварин, що мають місце там, де відбувається вбивство останніх;

(c) "тварина" означає будь-яку хребетну тварину, включаючи плазунів та амфібій;

(d) "невідкладне вбивство" означає вбивство тварин, які отримали поранення або мають хворобу, яка супроводжується сильним болем або стражданнями, та якщо не існує ніякої практичної можливості полегшити цей біль або страждання;

(e) "загони для скота" означає утримання тварин в стійлах, закритих зонах або ділянках, які частково або повністю пов’язані з забоєм останніх;

(f) "оглушення" будь-який навмисний процес, який призводить до втрати свідомості та чутливості без болю, включаючи будь-який процес, що призводить до миттєвої смерті;

(g) "релігійні обряди" означає ряд дій, що пов’язані з забиттям тварин та визначені релігією;

(h) "культурні або спортивні події" означає події, які переважно пов’язані з довготривалими визначеними культурними традиціями або спортивною активністю, включаючи змагання на швидкість або інші форми змагань, за відсутності потреби виробництва м'яса або іншої продукції тваринного походження або, якщо така продукція несуттєво пов’язана з подією і не має суттєвого значення з економічної точки зору;

(i) "стандартні процедури виконання операцій" означає набір письмових інструкцій, метою яких є досягнення одноманітності виконання спеціальних функцій або правил;

(j) "забиття" означає вбивство тварин, призначених для споживання людиною;

(k) "бійня" будь-яке приміщення, яке використовується для забиття наземних тварин, які підпадають під сферу застосування Регламенту (ЄС) № 853/2004;

(l) "суб’єкт господарської діяльності" означає будь-яку фізичну або юридичну особу, під контролем якої знаходиться установа, що здійснює вбивство тварин або будь-які операції, що підпадають під сферу застосування цього Регламенту;

(m) "хутрові тварини" означає тварин виду ссавців, які перед усім вирощуються для виробництва хутра, такими тваринами є: норки, тхори чорні, лисиці, єноти, нутрії, шиншили;

(n) "зменшення чисельності тварин" означає процес вбивства тварин для збереження громадського здоров'я, здоров'я тварин, добробуту тварин або з причин екологічної безпеки, що відбувається під наглядом компетентного органу влади;

(o) "свійська птиця" означає промислові види птахів, включаючи тих, які не вважаються домашніми, за винятком безкільових птахів;

(p) "фіксація" означає застосування до тварин будь-яких процедур, що використовуються з метою фіксації їх рухів, не причиняючи їм сильного болю, страху або хвилювання, з метою посилити ефективний процес оглушення або вбивства;

(q) "компетентний орган влади" означає центральний орган влади держави-члена, яка є компетентною забезпечити відповідність вимогам цього Регламенту, або будь-який інший орган влади на який центральний орган влади делегував такі повноваження;

(r) "забиття тварини за допомогою проколювання або пошкодження спинного мозку" означає процес розірвання нервової тканини та спинного мозку за допомогою продовгуватого паличковидного інструменту, що вводиться в порожнину черепа.

ГЛАВА II **ОСНОВНІ ВИМОГИ**

Стаття 3 **Основні вимоги для вбивства та інших пов'язаних з ним операцій**

1. Під час вбивства тварин та пов'язаних з ним операцій, останні повинні якомога в меншій мірі відчувати фізичний чи моральний біль, а також страх.

2. Для цілей частини 1, суб'єкти господарської діяльності, зокрема вживають необхідні заходи, щоб забезпечити умови, за яких тварини:

(a) отримують фізичний комфорт та захист, зокрема, вони утримуються чистими в належних теплових умовах та захищені від падіння або ковзання;

(b) захищаються від отримання тілесних ушкоджень;

(c) обробляються та розміщуються з врахуванням їхньої нормальної поведінки;

(d) не демонструють ознак болю, якого можна уникнути, або страху або проявляють аномальну поведінку;

(e) не страждають від тривалого затримання їжі або води;

(f) захищені від зв'язку, який можна уникнути, з іншими тваринами, який може спричинити шкоду їхньому добробуту.

3. Обладнання, яке використовується для вбивства та пов'язаних з ним операцій, повинно бути спроектоване, споруджене, підтримуватися та функціонувати таким чином, щоб забезпечити відповідність з зобов'язаннями, що встановлені в частинах 1 та 2 відповідно до очікуваних умов діяльності обладнання протягом року.

Стаття 4 **Методи оглушення**

1. Тварини повинні вбиватися після оглушення відповідно до методів та спеціальних вимог, що пов'язані із застосуванням тих методів, що встановлені в Додатку I. Втрата свідомості та чутливості повинна зберігатися до смерті тварини.

Методи, зазначені в Додатку I, які не призводять до миттєвої смерті (далі по тексту "звичайне оглушення") повинні проводитися якомога швидше за допомогою процедури, яка забезпечує смерть, а саме: знекровлення, забиття тварини за допомогою проколювання або пошкодження спинного мозку, удар електричним струмом або довготривале кисневе голодування.

2. До Додатку I можуть бути внесені зміни, з метою врахування науково-технічного прогресу на основі висновку ЄУБПХ та відповідно до процедури, що зазначена в частині 2 статті 25.

Будь-які зміни забезпечують рівень добробуту, що є еквівалентним тому, який гарантується існуючими методами.

3. Настанови Співтовариства відносно методів, що встановлені в Додатку I, можуть бути ухвалені стосовно процедури, що зазначена в частині 2 статті 25.

4. У випадку тварин, що підлягають окремим методам забиття у зв'язку з релігійними обрядами, вимоги частини 1 не застосовуються за умови, що забиття проводиться у бійні.

Стаття 5 **Перевірки стосовно оглушення**

1. Суб'єкти господарської діяльності забезпечують здійснення особами, які є відповідальні за оглушення, або іншими призначеними особами, постійні перевірки з метою забезпечення відсутності у тварин ознак свідомості та чутливості протягом періоду між кінцем процесу оглушення та смертю.

Ті перевірки проводяться на основі достатньої репрезентативної вибірки тварин та їх частота повинна бути визначена, беручи до уваги результат попередніх перевірок та будь-які фактори, які можуть вплинути на ефективність процесу оглушення.

Якщо результат перевірок показує, що тварини оглушена не в достатній мірі, то особа, яка є відповідальною за оглушення, негайно вживає відповідні заходи, які визначені в стандартних процедурах виконання операцій, що сформульовані відповідно до частини 2 статті 6.

2. Якщо для цілей частини 4 статті 4, тварини вбиваються без попереднього оглушення, то особи, що відповідальні за забиття, здійснюють систематичні перевірки, з метою забезпечення відсутності у тварин ознак свідомості та чутливості, перш ніж їх буде розфіксовано та відсутність будь-яких ознак життя, перш ніж з них буде вийнято нутрощі або ошпарено.

3. Для цілей частин 1 та 2, суб'єкти господарської діяльності можуть використовувати процедури перевірки, як описано в посібнику з належної практики, про яку йдеться в статті 13.

4. За необхідності, з метою взяти до уваги високий рівень достовірності окремих методів оглушення, та на основі висновку ЄУБПХ, часткові відступи від вимог, що встановлені в частині 1, можуть бути ухвалені відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 25.

Стаття 6 **Стандартні процедури виконання операцій**

1. Суб’єкти господарської діяльності заздалегідь планують вбивство тварин та пов’язаних з ним операцій, та здійснюють їх відповідно до стандартної процедури виконання операцій.

2. Суб’єкти господарської діяльності розробляють та імплементують такі стандартні процедури виконання операцій з метою забезпечити, щоб вбивство та пов’язані з ним операції, здійснювалися відповідно до частини 1 статті 3.

Стосовно оглушення, стандартні процедури виконання операцій:

(a) враховують рекомендації виробників;

(b) визначають кожний метод оглушення, який використовується, на основі доступних наукових доказів, ключових параметрів, що встановлені в Главі I Додатку I, гарантуючи їхню ефективність оглушувати тварин;

(c) визначають заходи, які необхідно прийняти, якщо перевірки, про які йде мова в статті 5, визначають, що тварини не є належним чином оглушені або, у випадку тварин, які забиті відповідно до частини 4 статті 4, у них присутні ознаки життя.

3. Для цілей частини 2 цієї статті, суб’єкти господарської діяльності можуть використовувати стандартні процедури виконання операцій, як визначено в посібнику з належної практики, про який йде мова в статті 13.

4. Суб’єкти господарської діяльності роблять доступними компетентним органам влади стандартні процедури виконання операцій за вимогою.

Стаття 7 **Рівень і кваліфікаційне свідоцтво**

1. Убивство, та пов’язані з ним операції, повинні здійснюватися особами з відповідним рівнем компетенції без завдання тваринам фізичного болю, якого можна уникнути, морального болю та страждання.

2. Суб’єкти господарської діяльності забезпечують, щоб наступні операції, які стосуються забиття, здійснювалися виключно особами, які мають кваліфікаційне свідоцтво для здійснення останніх, як передбачено статтею 21, демонструючи свої вміння відповідно до правил, що встановлені в цьому Регламенті:

(a) поводження з тваринами та турбота за ними, перш ніж їх буде зафіксовано;

(b) фіксація тварин для цілей оглушення або вбивства;

(c) оглушення тварин;

(d) оцінка ефективності оглушення;

(e) фіксація або підняття живої тварини;

(f) знекровлення живих тварин;

(g) забиття відповідно до частини 4 статті 4.

3. Без шкоди зобов’язанням, що встановлені в частині 1 цієї статті, вбивство хутрових тварин повинно здійснюватися за наявності та відповідно до безпосереднього нагляду особи, яка має кваліфікаційне свідоцтво, як зазначено в статті 21, який видано для виконання операцій,

що проводяться відповідно під наглядом такої особи. Суб'єкти господарської діяльності хутрових ферм повідомляють компетентним органам влади заздалегідь про те, що тварини повинні бути вбиті.

Стаття 8 **Інструкції стосовно використання обладнання для фіксації та оглушення тварин**

Обладнання, яке розміщується на ринку або рекламується як таке, що призначене для фіксації або оглушення, повинне продаватися супроводжуючись інструкціями стосовно їхнього використання в такий спосіб, який забезпечує оптимальні умови для добробуту тварин. Виробники мають зробити ті інструкції загальнодоступними для ознайомлення через мережу Інтернет.

В таких інструкціях, зокрема, визначається таке:

(a) види, категорії, кількості та/або вага тварин, для яких таке обладнання призначене;

(b) рекомендовані параметри, які використовуються відповідно до різних випадків, включаючи ключові параметри, що встановлені в Главі I Додатку I;

(c) обладнання для оглушення, метод для відслідковування ефективності обладнання стосовно відповідності з правилами, що встановлені в цьому Регламенті;

(d) рекомендації стосовно технічного обслуговування та, за необхідності, калібрування обладнання для оглушення;

Стаття 9 **Використання обладнання для фіксації та оглушення**

1. Суб'єкти господарської діяльності забезпечують, щоб обладнання, яке використовується для фіксації або оглушення тварин, технічно обслуговувалося та перевірялося відповідно до інструкцій виробника особами, що мають спеціальну підготовку.

Суб'єкти господарської діяльності ведуть реєстр кількостей обслуговування. Такий реєстр зберігається протягом принаймні одного року та, за необхідності, є доступним компетентним органам влади.

2. Суб'єкти господарської діяльності забезпечують, щоб протягом процесу оглушення відповідне резервне обладнання невідкладно було доступним у випадку виходу з ладу того обладнання для оглушення, яке використовується. Методи використання резервного обладнання можуть відрізнятися від методу, який застосовується першим.

3. Суб'єкти господарської діяльності забезпечують, щоб тварин не фіксували за допомогою обладнання для фіксації, включаючи фіксацію голів, до тих пір, поки особа, яка є відповідальною за оглушення або знекровлення, не буде готовою для проведення таких операцій в якомога швидший спосіб.

Стаття 10 **Приватне внутрішнє споживання**

Лише вимоги частини 1 статті 3, частини 1 статті 4 та частини 1 статті 7 застосовуються до забиття тварин, інших ніж свійська птиця, кролі та зайці та інших, пов’язаних з ним операцій, що проводяться поза межами бійні власником тварин або особою під наглядом власника для приватного внутрішнього споживання.

Однак, виключно вимоги, що встановлені в частині 3 статті 15 та пунктах з 1.8 до 3.1, та оскільки це відноситься до звичайного оглушення, також пункт 3.2 Додатку III застосовуються до забиття тварин, інших ніж свійська птиця, кролі, зайці, свині, вівці та козли поза межами бійні їхніми власниками або особою під наглядом власника для приватного внутрішнього споживання.

Стаття 11 **Прямі доставки невеликої кількості свійської птиці, кролів та зайців**

1. Виключно вимоги частини 1 статті 3, частини 1 статті 4 та частини 1 статті 7 застосовуються до забиття свійської птиці, кролів та зайців на фермах з метою прямої доставки невеликих кількостей м'яса виробником кінцевому споживачеві або місцевим підприємствам роздрібної торгівлі, що постачають таке свіже м'ясо безпосередньо кінцевому споживачеві, за умови, що кількість забитих тварин не перевищує максимальної кількості тварин, що має бути встановлена відповідно до процедури, яка зазначена в частині 2 статті 25.

2. Вимоги, що встановлені в Главі II та III цього Регламенту, застосовуються до забиття таких тварин, якщо їхня кількість перевищує максимальну кількість, що зазначена в частині 1 цієї статті.

Стаття 12 **Імпорт з третіх країн**

Вимоги, що встановлені в Главі II та III цього Регламенту, застосовуються для цілей пункту (a) частини 2 статті 12 Регламенту (ЄС) № 854/2004.

Ветеринарний сертифікат, що супроводжує м'ясо, яке імпортується з третіх країн, має бути доповнено підтвердженням, яке засвідчує відповідність вимогам, що принаймні еквівалентні тим, які встановлені в Главі II та III цього Регламенту.

Стаття 13 **Розробка та розповсюдження посібників з належної практики**

1.Держави-члени сприяють розробці та розповсюдженню посібників з належної практики з метою посилити імплементацію цього Регламенту.

2. Після виготовлення таких посібників, останні мають розповсюджуватися організаціями суб'єктів господарської діяльності:

(a) після консультації з представниками громадських організацій, компетентних органів влади та інших заінтересованих сторін;

(b) враховуючи наукові рекомендації, як зазначено в пункті (c) частини 1 статті 20.

3. Компетентний орган влади перевіряє посібники з метою забезпечення того, що вони були розроблені відповідно до частини 2, і що вони відповідають існуючим настановам Співтовариства.

4. Якщо організації суб'єктів господарської діяльності не надали посібники з належної практики, то компетентний орган влади може розробляти та публікувати останні.

5. Держави-члени надсилають Комісії всі посібники з належної практики, затверджені компетентним органом влади. Комісія встановлює і веде реєстр таких посібників та робить це доступним державам-членам.

ГЛАВА III **ДОДАТКОВІ ВИМОГИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО БОЄНЬ**

Стаття 14 **Розміщення, спорудження та обладнання боєнь**

1. Суб'єкти господарської діяльності забезпечують, щоб розміщення та спорудження боєнь та обладнання, яке в них використовується, відповідали правилам, що встановлені в Додатку II.

2. Для цілей цього Регламенту, суб'єкти господарської діяльності, за необхідності, подають компетентним органам влади, про які йде мова в статті 4 Регламенту (ЄС) № 853/2004 стосовно кожної бійні, принаймні таку інформацію:

(a) максимальну кількість тварин за годину на кожній лінії забою;

(b) категорії тварин та вагу стосовно якої може використовуватися обладнання для фіксації та оглушення;

(c) максимальну місткість для кожного приміщення для утримання скоту перед забоєм.

Компетентний орган влади оцінює інформацію, надану суб'єктом, відповідно до першого пункту, після затвердження її на бійні.

3. Наступне може бути ухвалене відповідно до процедури, про яку йде мова в частині 2 статті 25:

(a) часткові відступи від правил, що встановлені в Додатку II для пересувних боєнь;

(b) зміни, необхідні для адаптування Додатку II, з метою врахування наукового - технічного прогресу.

Під час ухвалення часткових відступів, про які йде мова в підпункті (a) першого пункту, держави-члени можуть встановлювати або підтримувати національні правила, які застосовуються до пересувних боєнь.

4. Настанови Співтовариства для імплементації частини 2 цієї статті та Додатку II можуть бути ухвалені відповідно до процедури, про яку йде мова в частині 2 статті 25.

Стаття 15 **Поводження з тваринами та фіксація останніх в бійнях.**

1. Суб’єкти господарської діяльності забезпечують відповідність боєнь операційним правилам, які встановлені в Додатку III.

2. Суб’єкти господарської діяльності забезпечують, щоб всі тварини, яких було вбито відповідно до частини 4 статті 4 без попереднього оглушення, фіксувалися окремо; жуйні тварини фіксуються механічним чином.

Системи фіксації великої рогатої худоби незвичним шляхом або в положенні, що є неприроднім для тварини, не повинні використовуватися окрім випадку, якщо тварини забиваються відповідно до частини 4 статті 4, та за умови, що вони оснащені пристроєм, що фіксує вертикальне та горизонтальне положення голови тварини, та регулюється з метою пристосування до розміру голови.

3. Забороняються такі методи фіксації :

(a) призупинення або підняття тварин, які перебувають в свідомості;

(b) механічне затиснення або прив’язування кінцівок тварин;

(c) видалення спинного мозку за допомогою скальпеля або ножа;

(d) використання електричного струму з метою позбавлення рухливості тварин, який не оглушує або вбиває їх відповідно до умов, які знаходяться під контролем, зокрема будь-яке застосування електричного току, що не зачіпає мозок тварини.

Однак, підпункти (a) та (b) не застосовуються до затискачів, які використовуються для свійської птиці.

4. З метою взяти до уваги науково-технічний прогрес, включаючи висновок ЄУБПХ; до Додатку III можуть бути внесені зміни відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 25.

5. Настанови Співтовариства для імплементації правил, що встановлені в Додатку III, можуть бути ухвалені відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 25.

Стаття 16 **Процедури спостереження на бійнях**

1. Для цілей статті 5, суб'єкти господарської діяльності встановлюють та імплементують відповідні процедури спостереження на бійнях.

2. Процедури спостереження, зазначені в частині 1 цієї статті, описують спосіб за допомогою якого повинні проводитися перевірки, про які йдеться в статті 5, які принаймні включають таке:

(a) ім'я особи, яка є відповідальною за процедуру спостереження;

(b) показники встановлення ознак втрати свідомості та чутливості у тварин; показники встановлення відсутності ознак життя у тварин, забитих відповідно до частини 4 статті 4;

(c) критерії для визначення того, наскільки результати показників, про які йдеться в підпункті (a), є задовільними;

(d) обставини та/або час проведення процедур спостереження;

(e) кількість тварин в кожному зразку, яку необхідно перевірити під час спостереження;

(f) відповідні процедури з метою забезпечення, що у випадку, якщо критерії, про які йдеться в підпункті (c), не задовольняться, то операції, за допомогою яких було оглушено або вбито тварину, перевіряються з метою визначення причин будь-яких недоліків та внести необхідні зміни в проведення таких операцій.

3. Суб’єкти господарської діяльності встановлюють спеціальні процедури спостереження для кожної лінії забою.

4. Частота перевірок враховує основні фактори ризику, такі як зміни стосовно видів або розмірів забитих тварин або режим робочого часу персоналу, та встановлюється з метою забезпечення результатів з високим рівнем конфіденційності.

5. Для цілей частин з 1 до 4 цієї статті, суб'єкти господарської діяльності можуть використовувати процедури спостереження, як описано в посібниках з належної практики, про які йде мова в статті 13.

6. Настанови Співтовариства стосовно процедур спостереження в бійнях можуть бути ухвалені відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 25.

Стаття 17 **Інспектор з питань захисту тварин**

1. Суб'єкти господарської діяльності призначають інспектора з питань захисту тварин для кожної бійні з метою сприяння в забезпеченні відповідності правилам, що встановлені в цьому Регламенті.

2. Інспектор з питань захисту тварин безпосередньо підпорядкований суб'єкту господарської діяльності та повідомляє йому або їй про питання, які стосуються добробуту тварин. Він або вона уповноважені вимагати, щоб персонал бійні здійснював лікувальні заходи, необхідні для забезпечення відповідності правилам, що встановлені в цьому Регламенті.

3. Відповідальність інспектора з питань захисту тварин встановлена в стандартних процедурах виконання операцій на бійнях, та належним чином доведена до відома відповідного персоналу.

4. Інспектор з питань захисту тварин має кваліфікаційне свідоцтво, як зазначено в статті 21, яке дає право особі виконувати всі операції на бійнях, за які така особа несе відповідальність.

5. Інспектор з питань захисту тварин записує дії, які були здійснені задля покращення добробуту тварин на бійнях, на яких особа здійснює такі дії. Такі записи зберігаються протягом принаймні одного року та є доступними компетентному органу влади за вимогою.

6. Частини з 1 по 5 не застосовуються до боєнь, на яких забивається менше ніж 1 000 ссавців або 150 000 птахів або кролів протягом року.

Для цілей першого підпункту "одиниця поголів'я скоту" означає стандартну одиницю виміру, яка дозволяє об'єднувати різні категорії поголів'я скоту задля того, аби порівняти їх.

Застосовуючи перший підпункт, держави-члени використовують такі коефіцієнти ефективності:

(a) доросла велика рогата худоба в межах значення Регламенту Ради (ЄС) № 1234/2007 від 22 жовтня 2007 року, який встановлює загальну організацію сільськогосподарських ринків та щодо спеціальних положень, які стосуються певної сільськогосподарської продукції (Єдиний Регламент Спільної організації ринку) ([1]) та сімейства конячих: 1 одиниця поголів'я скоту;

(b) інша велика рогата худоба: 0,50 одиниць поголів'я скоту;

(c) свині, жива вага яких перевищує 100 кг: 0,20 одиниць поголів'я скоту;

(d) інші свині: 0, 15 одиниць поголів'я скоту;

(e) вівці та козли: 0,10 одиниць поголів'я скоту;

(f) ягнята, козенята, та поросята, вага яких не перевищує 15 кг: 0,05 одиниць поголів'я скоту.

ГЛАВА IV ЗМЕНШЕННЯ ЧИСЕЛЬНОСТІ ТВАРИН ТА НЕВІДКЛАДНЕ ВБИВСТВО

Стаття 18 **Зменшення чисельності тварин**

1. Компетентний орган влади, який є відповідальним за зменшення чисельності тварин, затверджує план дій з метою забезпечення відповідності правилам, що встановлені в цьому Регламенті, перш ніж розпочати таке зменшення.

Зокрема заплановані методи оглушення та вбивства та відповідні стандартні процедури виконання операцій для забезпечення відповідності з правилами, що встановлені в цьому Регламенті, є включеними до резервного плану відповідно до законодавства Співтовариства щодо здоров'я тварин на основі припущення, що міститься в резервному плані, стосовно розміру та розташування передбачуваних спалахів.

2. Компетентний орган влади:

(a) забезпечує, щоб такі операції здійснювалися відповідно до плану дій, про який йдеться в частині 1;

([1]) OB L 299, 16.11.2007, C 1.

(b) приймає відповідні заходи з метою збереження добробуту тварин в найкращий спосіб.

3. Для цілей цієї статті та за виняткових обставин, компетентний орган влади може надавати дозвіл на часткові відступи від одного або більше положень цього Регламенту, якщо він вважає, що відповідність останнім очевидно може вплинути на здоров'я людей або значно сповільнити процес знищення хвороби.

4. До 30 липня кожного року компетентний орган влади, про який йдеться в частині 1, надсилає Комісії доповідь стосовно операцій, пов'язаних зі зменшенням чисельності тварин, що здійснювалися протягом попереднього року, та робить його загальнодоступним за допомогою мережі Інтернет.

Стосовно кожної операції, пов’язаної зі зменшенням чисельності тварин, така доповідь, зокрема, включає наступне:

(a) причини такого зменшення;

(b) кількість та види вбитих тварин;

(c) використовувані методи оглушення та вбивства;

(d) опис труднощів, які несподівано виникли, та, за необхідності, шляхи вирішення таких труднощів задля полегшення або зменшення страждання зазначених тварин;

(e) будь-які часткові відступи, на які був наданий дозвіл відповідно до частини 3.

5. Настанови Співтовариства для розробки та імплементації планів дій, які стосуються зменшення чисельності тварин, можуть бути ухвалені відповідно до процедури, яка зазначені в частині 2 статті 25.

6. За необхідності, з метою врахування інформації, зібраної ADNS, частковий відступ від зобов’язання по наданню звітності, що встановлений в частині 4 цієї статті, може бути ухвалений відповідно до процедури, що зазначена в частині 2 статті 25.

Стаття 19 **Невідкладне вбивство**

У випадку невідкладного вбивства, відповідний утримувач тварин приймає всі необхідні заходи задля того, аби якомога швидше убити тварину.

ГЛАВА V **КОМПЕТЕНТНИЙ ОРГАН ВЛАДИ**

Стаття 20 **Наукова допомога**

1. Кожна держава-член забезпечує доступність достатньої незалежної наукової допомоги з метою посприяти компетентним органам влади, за їхньою вимогою, в наданні такого:

(a) науково-технічних експертиз стосовно затвердження боєнь, як зазначено в частині 2 статті 14 та розробці нових методів оглушення;

(b) наукових висновків стосовно інструкцій, наданих виробниками щодо використання та технічного обслуговування обладнання для фіксації та оглушення тварин;

(c) наукових висновків щодо посібників з належної практики, які розроблені в межах їхньої території для цілей цього Регламенту;

(d) рекомендацій для цілей цього Регламенту, зокрема стосовно перевірок та ревізій;

(e) висновків щодо компетенції та придатності окремих органів та організацій виконувати вимоги, що встановлені в частині 2 статті 21.

2. Наукова підтримка може надаватися за допомогою мережі Інтернет, враховуючи, що всі завдання, що перераховані в частині 1, виконуються стосовно всіх заходів, які мають місце у відповідній державі-члені.

Для цих цілей кожна держава-член визначає єдину точку контакту та робить її загальнодоступною за допомогою мережі Інтернет. Така точка контакту розподіляє технічну та наукову інформацію та належні практики стосовно імплементації цього Регламенту між своїми партнерами та Комісією.

Стаття 21 **Кваліфікаційне свідоцтво**

1. Для цілей статті 7, держави-члени призначають компетентного органа влади, який є відповідальним за:

(a) організацію навчальних курсів, які є доступними для персоналу, що здійснює вбивство тварин та інші, пов’язані з ним операції;

(b) видачу кваліфікаційних свідоцтв, які засвідчують успішну здачу незалежного підсумкового іспиту; теми, включені до цього іспиту, відповідають зазначеним категоріям тварин та операціям, що зазначені в частині 2 та 3 статті 7, та тим темам, про які йдеться в Додатку IV;

(c) ухвалення навчальних програм курсів, про які йдеться в підпункті (a), та зміст і умови екзамену, про який йдеться в підпункті (b).

2. Компетентний орган влади може доручити проведення підсумкового іспиту та видачу кваліфікаційного свідоцтва окремому органу або організації, який (-а-):

(a) має необхідні знання, обладнання та персонал;

(b) є незалежним (-ою-) та не має конфлікту інтересів стосовно проведення підсумкового іспиту та видачі кваліфікаційних свідоцтв.

Компетентний орган влади може також доручити організовувати навчальні курси окремому органу або організації, які мають необхідні знання, обладнання та персонал для належного забезпечення такої організації.

Детальна інформація стосовно органів та організацій, яким доручено виконання таких завдань, є загальнодоступною компетентним органом влади за допомогою мережі Інтернет.

3. В кваліфікаційному свідоцтві зазначається на які категорії тварин, типи обладнання та операції, що перераховані в частині 2 або 3 статті 7, розповсюджується його дія.

4. Держави-члени визнають кваліфікаційні свідоцтва, видані в іншій державі-члені.

5. Компетентний орган влади може видавати тимчасові кваліфікаційні свідоцтва, за умови, що:

(a) претендент реєструється на навчальні курси, що зазначені в пункті (a) частини 1;

(b) претендент зобов'язаний працювати у присутності та під безпосереднім наглядом іншої особи, яка має кваліфікаційне свідоцтво, що видане для здійснення спеціальної діяльності;

(c) термін дії тимчасового свідоцтва не перевищує трьох місяців; та

(d) претендент подає письмову заяву, в якій зазначається, що йому/їй раніше не видавалося інше тимчасове кваліфікаційне свідоцтво тієї ж сфери дії, або демонструє компетентному органу влади, що він/вона не мав (-ла-) змоги взяти участь у здачі підсумкового іспиту;

6. Без шкоди рішенню судового органу або компетентного органу влади, яке забороняє діяльність, що пов'язана з поводженням з тваринами, кваліфікаційне свідоцтво, включаючи тимчасове кваліфікаційне свідоцтво, видається виключно, якщо претендент надає письмову заяву, в якій зазначає, що він/вона не порушував законодавство Співтовариства та/або національне законодавство щодо захисту тварин протягом трьох років, що передують даті застосування такого свідоцтва.

7. Держави-члени можуть визнати кваліфікацію, отриману для інших цілей, як таку, що еквівалентна кваліфікаційному свідоцтву для цілей цього Регламенту, якщо її було отримано за умов, які еквівалентні тим, що встановлені в цій статті. Компетентний орган влади робить доступним та доповнює останніми даними через мережу Інтернет перелік кваліфікацій, що визнані еквівалентними кваліфікаційному свідоцтву.

8. Настанови Співтовариства можуть бути ухвалені відповідно до процедури, що зазначена в частині 2 статті 25, для застосування частини 1 цієї статті.

ГЛАВА VI **НЕВІДПОВІДНІСТЬ, САНКЦІЇ ТА ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ**

Стаття 22 **Невідповідність**

1. Для цілей статті 54 Регламенту (ЄС) № 882/2004, компетентний орган влади може, зокрема:

(a) вимагати від суб'єктів господарської діяльності внести зміни до стандартних процедур виконання операцій та, зокрема сповільнити або зупинити виробництво;

(b) вимагати від суб'єктів господарської діяльності збільшити частоту перевірок, про які йдеться в статті 5, та внести зміни до процедур спостереження, які зазначені в статті 16.

(c) призупиняти тимчасову дію або вилучати кваліфікаційне свідоцтво, видане відповідно до цього Регламенту, у особи, яка більше не демонструє достатню компетентність, знання та усвідомленість під час здійснення операцій, на здійснення яких уповноважує таке свідоцтво;

(d) призупинити або відмінити делегування повноважень, про які йдеться в частині 2 статті 21;

(e) вимагати внесення змін до інструкцій, про які йдеться в статті 8, належним чином враховуючи наукові висновки, надані відповідно до пункту (b) частини 1 статті 20.

2. Якщо компетентний орган влади призупиняє тимчасову дію або вилучає кваліфікаційне свідоцтво, то він повідомляє про це той компетентний орган влади, який видавав таке свідоцтво.

Стаття 23 **Санкції**

Держави-члени встановлюють правила щодо санкцій, які застосовуються до порушень цього Регламенту, та вживають всі заходи для забезпечення імплементації останніх. Передбачені санкції мають бути ефективними, пропорційними та переконливими. Держави-члени повідомляють про такі положення до 1 січня 2013 року, не зволікаючи стосовно повідомлення подальших змін, які стосуються таких положень.

Стаття 24 **Імплементаційні правила**

Будь-які детальні правила, необхідні для імплементації цього Регламенту, можуть бути ухвалені відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 25.

Стаття 25 **Процедура Комітету**

1. Комісія працює за сприянням Постійного Комітету з харчового ланцюга та здоров'я тварин, що встановлений статтею 58 Регламенту (ЄС) № 178/2002.

2. Якщо зроблені посилання на цю частину, то застосовуються статті 5 та 7 Рішення 1999/468/ЄС.

Період, зазначений в частині 6 статті 5 Рішення 1999/468/ЄС, дорівнює трьом місяцям.

ГЛАВА VII **ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ**

Стаття 26 **Суворі національні правила**

1. Цей Регламент не заважає державам-членам підтримувати будь-які національні правила, метою яких є забезпечення посиленого захисту тварин під час вбивства, які є чинними з дати набрання чинності цього Регламенту.

До 1 січня 2013 року держави-члени інформують Комісію про такі національні правила. Комісія доводить до відома інших держав-членів.

2. Держави-члени можуть ухвалити національні правила, метою яких є забезпечення посиленого захисту тварин під час вбивства, що відрізняються від тих, які містяться в Регламенті, стосовно:

(a) вбивства тварин, та пов'язаних з ним операцій, що відбуваються поза межами бійні;

(b) забиття диких тварин, які розводяться на фермах, та пов'язані з ним операції, як зазначено в підпункті 1.6 Додатку I Регламенту (ЄС) № 853/2004, включаючи північних оленів;

(c) забиття тварин, та пов'язані з цим операції відповідно до частини 4 статті 4.

Держави-члени повідомляють Комісію про будь-які національні правила. Комісія доводить до відома інших держав-членів.

3. Якщо на основі нових наукових доказів держава-член вважає за необхідне вжити заходи, метою яких є забезпечення посиленого захисту тварин під час вбивства стосовно методів оглушення, які зазначені в Додатку I, вона повідомляє Комісії передбачені заходи. Комісія доводить до відома інших держав-членів.

Комісія викладає суть питання Комітету, про яке йдеться в частині 1 статті 25 протягом 1 місяця з моменту нотифікації та, на основі висновку ЄУБПХ та відповідно до процедури, що зазначена в частині 2 статті 25 ухвалює або відхиляє відповідні національні заходи.

Якщо Комісія вважає за необхідне, то вона може на основі ухвалених національних заходів, запропонувати внести зміни до Додатку I відповідно до частини 2 статті 4.

4. Держава-член не забороняє та не перешкоджає випуску в межах своєї території продукції тваринного походження, що походить від тварин, які були вбиті в іншій державі-члені на підставах того, що зазначені тварини не були вбиті відповідно до їхніх національних правил, метою яких є посилення захисту тварин під час вбивства.

Стаття 27 **Звіт**

1. Не пізніше ніж 8 грудня 2014 року Комісія надсилає Європейському Парламенту та Раді звіт щодо застосування окремих вимог стосовно захисту риби під час вбивства, беручи до уваги аспекти добробуту, а також соціально-економічний вплив та вплив навколишнього середовища. За необхідності цей звіт супроводжується законодавчими пропозиціями з метою внесення змін до Регламенту, включаючи спеціальні правила стосовно захисту риби під час вбивства.

До ухвалення цих заходів, держави-члени можуть дотримуватися або ухвалювати національні правила стосовно захисту риби під час забиття або вбивства, та повідомляють про це Комісію.

2. Не пізніше ніж 8 грудня 2012 року Комісія надсилає Європейському Парламенту та Раді звіт щодо систем фіксації великої рогатої худоби незвичним шляхом або в положенні, що є неприроднім для тварини. Основою цього звіту є результати наукового дослідження, яке стосується порівняння цих систем із системами фіксації тварин в положенні, яке є природнім для останніх, та врахування аспектів добробуту тварин, а також соціально-економічних наслідків, включаючи прийнятність останніх релігійними общинами та безпеку суб'єктів. За необхідності цей звіт супроводжується законодавчими пропозиціями з метою внесення змін до Регламенту стосовно систем фіксації великої рогатої худоби незвичним шляхом або в положенні, що є неприроднім для тварини.

3. Не пізніше 8 грудня 2013 року Комісія надсилає Європейському Парламенту та Раді звіт щодо різноманітних систем оглушення свійської птиці та, зокрема апарату для масового оглушення свійської птиці у водяних банях, беручи до уваги аспекти добробуту тварин, а також соціально-економічний вплив та вплив навколишнього середовища.

Стаття 28 **Скасування**

1. Директива 93/119/ЄЕС скасовується.

Однак, для цілей частини 1 статті 29 цього Регламенту, такі положення Директиви 93/119/ЄЕС продовжують застосовуватися:

(a) Додаток A

(i) частина 1 Секція I;

(ii) частина 1 та друге речення частини 3, а також частини 6, 7, 8 та перше речення частини 9 Секції II;

(b) Додаток C, частини 3.A.2, перший пункт 3.B.1, 3.B.2, 3.B.4 та частини 4.2 та 4.3 Секції II.

2. Посилання на скасовану Директиву тлумачаться як посилання на цей Регламент.

Стаття 29

Перехідні положення

1. До 8 грудня 2019 року частина 1 статті 14 застосовується виключно по відношенню до нових боєнь, їх спорудження та розміщення або до будь-якого обладнання, на які поширюється дія цих правил, що встановлені в Додатку II, та які не набирають чинності до 1 січня 2013 року.

2. До 8 грудня 2015 року держави-члени можуть видавати кваліфікаційні свідоцтва, як зазначено в статті 21, шляхом спрощеної процедури тим особам, які демонструють відповідні професійні навички протягом принаймні трьох років.

Стаття 30

Набрання чинності

Цей Регламент набирає чинність на двадцятий день після дня його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу.*

Застосовується з 1 січня 2013 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та повинен прямо застосовуватись у всіх державах членах.

Вчинено в Брюсселі 24 вересня 2009 року.

Голова M. OLOFSSON

ДОДАТОК I

ПЕРЕЛІК МЕТОДІВ ОГЛУШЕННЯ ТА ПОВ'ЯЗАНИХ З НИМ ТЕХНІЧНИХ ХАРАКТЕРИТИК (як зазначено в статті 4)

ГЛАВА I **Методи**

Таблиця 1 – Механічні методи

	Найменування	Опис	Умови використання	Ключові параметри	Спеціальні вимоги до певних методів – Глава II цього Додатку
1.	Прилад для проникнення з ударним стержнем, що висувається	Сильне пошкодження мозку, спричинене ударом та проникненням ударного стержня, що висувається. Звичайне оглушення.	Всі види. Забиття, зменшення чисельності тварин та інші операції.	Направлення пострілу. Відповідна швидкість, вихід, довжина та діаметр стержня залежно від розміру та виду тварини. Максимальний проміжок часу між оглушенням і заколюванням тварини.	Не застосовуються
2.	Прилад з ударним стержнем, що висувається	Сильне пошкодження мозку, спричинене ударом стержня без проникнення.	Велика рогата худоба, свійська птиця, кролі та зайці. Забиття лише жуйних тварин. Забиття, зменшення чисельності тварин та інші операції, що стосуються свійської птиці, кролів та зайців.	Направлення пострілу. Відповідна швидкість, діаметр та форма стержня залежно від розміру та виду тварини. Максимальний проміжок часу між оглушенням і заколюванням тварини.	Пункт 1.
3.	Вогнепальна зброя з кулями для пострілу	Сильне пошкодження мозку, спричинене ударом та проникненням однієї або декількох куль.	Всі види. Забиття, зменшення чисельності тварин та інші операції.	Прицілювання. Діаметр кулі патрона. Види куль.	Не застосовуються
4.	Мацерація	Швидке знищення тварини.	Курчата, яким ще не виповнилося 72 години та запліднені яйця. Всі операції, крім забиття.	Максимальний розмір партії, яка має бути представлена. Відстань між лезами та швидкість обертів за годину. Заходи запобігання перенавантаженню.	Пункт 2.
5.	Змішення шийних хребців	Ручне або механічне розтягування або скручування шиї, що призводить до ішемії головного мозку.	Свійська птиця, жива вага якої є не більшою ніж 5 кг. Забиття, зменшення чисельності тварин та інші операції.	Не застосовуються.	Пункт 3.
	Різкий удар по	Сильний та точний	Поросята, ягнята,	Сила удару та	Пункт 3.

6.	голові	удар по голові, який завдає сильне пошкодження мозку.	козлята, кроленята, зайченята, хутрові тварини та свійська птиця, жива вага яких не перевищує п'яти кілограм. Забиття, зменшення чисельності тварин та інші операції.	прицілювання при завданні удару.	

Таблиця 2 – Електричні методи

№	Найменування	Опис	Умови використання	Ключові параметри	Спеціальні вимоги до певних методів – Глава II цього Додатку
1.	Оглушення тварин за допомогою підведення електроконтактів до голови.	Піддавання мозку дії електричного струму, що викликає загальну форму епілепсії на електроенецефалограммі (ЕЕГ). Звичайне оглушення.	Всі види. Забиття, зменшення чисельності тварин та інші операції.	Мінімальний струм (А або мА). Мінімальна напруга (V). Максимальна частота (Hz). Мінімальний час тривалості дії. Максимальний проміжок часу між оглушенням і заколюванням тварини. Частота калібрування обладнання. Оптимізація струму. Уникнення використання електричного шоку перед початком оглушення. Розташування і контактна поверхня електродів.	Пункт 4.
2	Оглушення тварин за допомогою підведення електроконтактів до голови та тіла.	Піддавання тіла дії електричного струму, що викликає загальну форму епілепсії на електроенецефалограммі та згортання крові або зупинку серця. Звичайне оглушення у випадку забиття.	Всі види. Забиття, зменшення чисельності тварин та інші операції.	Мінімальний струм (А або мА). Мінімальна напруга (V). Максимальна частота (Hz). Мінімальний час тривалості дії. Частота калібрування обладнання. Оптимізація струму. Уникнення використання електричного шоку перед початком оглушення. Розташування і контактна поверхня електродів. Максимальний проміжок часу між оглушенням і заколюванням тварини у випадку звичайного	Пункт 5.

				оглушення.	
3	Електрична водяна баня	Піддавання всього тіла дії електричного струму, що викликає загальну форму епілепсії на електроенецефалограмі та можливе згортання крові або зупинку серця за допомогою водяної бані.	Свійська птиця. Забиття, зменшення чисельності тварин та інші операції.	Мінімальний струм (А або мА). Мінімальна напруга (V). Максимальна частота (Hz). Частота калібрування обладнання. Уникнення використання електричного шоку перед початком оглушення. Зменшення болю за допомогою фіксації тварини. Оптимізація струму. Максимальна фіксація тварини перед початком піддавання останньої дії електричного струму у водяній бані. Мінімальний час тривалості дії для кожної тварини. Занурення птахів по крила. Максимальний проміжок часу між оглушенням і заколюванням тварини при частоті, що перевищує 50 Hz.	Пункт 6.

Таблиця 3 – Методи з використанням газу

	Найменування	Опис	Умови використання	Ключові параметри	Спеціальні вимоги до певних методів – Глава II цього Додатку
	Вуглекислий газ у високій концентрації	Швидке або поступове піддавання тварини, що знаходиться в свідомості, газовій суміші, яка на 40 % складається з вуглекислого газу. Цей метод можна проводити використовуючи ями, тунелі, ємності або попередньо ізольовані приміщення.	Свині, куниці, шиншили, свійська птиця, окрім качок та гусей. Забиття виключно свиней. Інші операції ніж забиття свійської птиці, куниць, шиншил, свиней.	Концентрація вуглекислого газу. Тривалість дії. Максимальний проміжок часу між оглушенням і заколюванням тварини у випадку звичайного оглушення. Якість газу. Температура газу.	Пункт 7. Пункт 8.

		Звичайне оглушення у випадку забиття свиней.			
	Вуглекислий газ у два етапи	Поступове піддавання тварини, що знаходиться в свідомості, газовій суміші, яка до 40 % складається з вуглекислого газу, після того, як тварина втратила свідомість за допомогою високої концентрації вуглекислого газу.	Свійська птиця Забиття, зменшення чисельності тварин та інші операції	Концентрація вуглекислого газу. Тривалість дії. Якість газу. Температура газу.	Не застосовуються.
	Вуглекислий газ в поєднанні з інертними газами	Швидке або поступове піддавання тварини, що знаходиться у свідомості, газовій суміші, що до 40 % складається з вуглекислого газу в поєднанні з інертними газами, і призводить до кисневого голодування. Цей метод можна проводити використовуючи ями, тунелі, ємності або попередньо ізольовані приміщення. Звичайне оглушення свиней, якщо тривалість дії 30 % вуглекислого газу становить менше 7 хвилин.	Свині та свійська птиця. Забиття, зменшення чисельності тварин та інші операції.	Концентрація вуглекислого газу. Тривалість дії. Максимальний проміжок часу між оглушенням і заколюванням тварини у випадку звичайного оглушення. Якість газу. Температура газу. Концентрація кисню.	Пункт 8.
	Інертні гази	Швидке або поступове піддавання тварини, що знаходиться у свідомості, суміші інертних газів, таких як арґон або азот, що призводить до кисневого голодування. Цей метод можна проводити використовуючи ями, тунелі, ємності або попередньо ізольовані приміщення. Звичайне оглушення у випадку забиття свиней. Звичайне оглушення свійської птиці, якщо тривалість дії, яка призводить до кисневого голодування, становить менше 3 хвилин.	Свині та свійська птиця. Забиття, зменшення чисельності тварин та інші операції.	Концентрація кисню. Тривалість дії. Якість газу. Максимальний проміжок часу між оглушенням і заколюванням тварини у випадку звичайного оглушення. Температура газу.	Пункт 8.
	Окис вуглецю (в чистому	Піддавання тварини, що знаходиться у	Хутрові тварини, свійська птиця та	Якість газу. Концентрація окису	Пункти 9.1, 9.2, 9.3.

	вигляді)	свідомості, газовій суміші, яка більш ніж на 4 % складається із окису вуглецю.	поросята. Інші операції ніж забиття.	вуглецю. Тривалість дії. Температура газу.	
	Окис вуглецю в поєднанні з іншими газами	Піддавання тварини, що знаходиться у свідомості, газовій суміші, яка на 1 % складається з окису вуглецю в поєднанні з іншими токсичними газами.	Хутрові тварини, свійська птиця та поросята. Інші операції ніж забиття.	Концентрація окису вуглецю. Тривалість дії. Температура газу. Фільтрація газу, що утворюється внаслідок роботи двигуна	Пункт 9.

Таблиця 4 – Інші методи

	Найменування	Опис	Умови використання	Ключові параметри	Спеціальні вимоги до певних методів – Глава II цього Додатку
	Смертельна ін'єкція	Втрата свідомості та чутливості з подальшою смертю, причиною якої є смертельна ін'єкція.	Всі види. Інші операції ніж забиття.	Види ін'єкцій. Використання дозволених лікарських засобів.	Не застосовуються.

ГЛАВА II **Спеціальні вимоги для окремих методів**

1. *Прилад з ударним стержнем, що висувається*

Використовуючи цей метод, суб'єкти господарської діяльності звертають увагу з метою уникнення тріщин мозку.

Цей метод використовується виключно для жуйних тварин, жива вага яких є меншою 10 кг.

2. *Мацерація*

Цей метод забезпечує моментальну мацерацію та смерть тварини. Прилад містить леза, які механічно та зі швидкістю обертаються, що призводить до смерті, або пінополістирол. Потужність приладу має бути достатньою, задля забезпечення моментального вбивства тварин, навіть у великих кількостях.

3. *Змішення шийних хребців та різкий удар по голові*

Ці методи не повинні використовуватися часто, а виключно за відсутності інших методів.

Ці методи не проводяться в бійнях, окрім методів використання резервного обладнання для оглушення.

Ні одна людина не може вбивати більше сімдесяти тварин в день зміщуючи шийні хребці або здійснюючи різкий удар по голові.

Зміщення шийних хребців не застосовується до тварин, жива вага яких перевищує три кілограми.

4. *Оглушення тварин за допомогою підведення електроконтактів до голови.*

4.1. Використовуючи метод оглушення тварин за допомогою підведення електроконтактів до голови, слід щоб електроди були належним чином розміщені на голові та відповідали розміру останньої.

4.2. Оглушення тварин за допомогою підведення електроконтактів до голови проводиться з використанням мінімальної сили струму відповідно до Таблиці 1.

Таблиця 1 – Мінімальна сила струму для оглушення тварин за допомогою підведення електроконтактів до голови

Вид тварини	Велика рогата	Велика рогата	Вівці та кози	Свині	Кури	Індики

	худоба, вік якої становить 6 місяців або більше	худоба, вік якої становить менше 6 місяців				
Мінімальна сила струму	1,28 А	1,25 А	1,00 А	1. 30 А	240 мА	400 мА

5. *Оглушення тварин за допомогою підведення електроконтактів до голови та тіла*

5.1. Вівці, кози та свині.

Мінімальна сила струму з метою оглушення тварин за допомогою підведення електроконтактів до голови та тіла повинна становити 1 ампер для вівць та кіз та 1,30 ампер для свиней.

5.2 Лисиці

Електроди поміщають до роту та прямої кишки принаймні на три секунди, мінімальна сила струму дорівнює 0,3 ампера, а мінімальна напруга 110 вольт.

5.3 Шиншили

Електроди розміщуються від вуха до хвоста принаймні протягом 60 секунд, мінімальна сила струму дорівнює 0, 57 ампер.

6. *Оглушення птиці за допомогою електричної водяної бані*

6.1 Не потрібно фіксувати тварин, якщо вони занадто малі з метою оглушення у водяній бані або якщо фіксація викликає біль (наприклад, тварини, поранення яких є видимими). В таких випадках, вони мають бути вбиті за допомогою альтернативного методу.

6.2 Затискачі мають бути мокрими, перш ніж живі птахи будуть зафіксовані та піддані дії струму. Птахи мають бути підвішені за обидві ноги.

6.3 Стосовно тварин, про яких йде мова в Таблиці 1, то оглушення за допомогою водяної бані має проводитися з мінімальною зазначеною силою струму, такі тварини піддаються дії струму протягом принаймні чотирьох секунд.

Таблиця 2 – Вимоги до обладнання для проведення оглушення в електричних водяних банях

(середня величина на одну тварину)

Частота (Hz)	Кури	Індики	Качки та гуси	Перепілки
< 200 Hz	100 мА	250 мА	130 мА	45 мА
Від 200 до 400 Hz	150 мА	400 мА	Не дозволено	Не дозволено
Від 400 до 1 500 Hz	200 мА	400 мА	Не дозволено	Н дозволено

7. *Вуглекислий газ у високій концентрації*

У випадку свиней, куниць та шиншил повинна використовуватися мінімальна концентрація вуглекислого газу, яка становить 80 %.

8. *Вуглекислий газ, використання інертних газів або комбінації таких газових сумішей*

Ні за яких обставин гази не повинні потрапляти в приміщення, де тварини оглушуються або вбиваються, оскільки це може призвести до опіків або хвилювань під час замороження або нестачі вологи.

9. *Окис вуглецю (в чистому вигляді або в поєднанні з іншими газами)*

9.1. Тварини повинні знаходитися під візуальним наглядом у будь-кий період.

9.2. Тварин поміщають одна за одною, та гарантується, що перш ніж буде поміщено наступну тварину, попередня є мертвою або знаходиться без свідомості.

9.3 Тварини залишають у спеціальній кімнаті до того часу, поки не настане момент смерті.

9.4. Газ, що утворюється внаслідок роботи двигуна, неабияк застосовуються для вбивства тварин, може використовуватися за умови, що особа, яка є відповідальною за вбивство попередньо перевірила, що такий газ:

(a) було належним чином охолоджено;

(b) було належним чином відфільтровано;

(c) не містить дратівливих речовин та газу.

Двигун перевіряється щороку, перш ніж вбивство тварин матиме місце.

9.5 Тварин не поміщають до кімнати, перш ніж не буде досягнуто мінімальної концентрації вуглекислого газу.

ДОДАТОК II **РОЗМІЩЕННЯ ТА СПОРУДЖЕННЯ БОЄНЬ, ЇХ ОБЛАДНАННЯ**

(як зазначено в статті 14)

1. *Всі види обладнання в приміщеннях для утримання скоту перед забоєм*

Вентиляційні системи мають бути спроектовані, виготовлені та обслуговуватись у такий спосіб, щоб належним чином забезпечити добробут тварин, беручи до уваги погодні умови.

Якщо вимагаються засоби механізації, то має бути передбачена сигналізація та резервне обладнання у випадку поломки останнього.

Обладнання в приміщеннях для утримання скоту перед забоєм повинні проектуватися та виготовлятися з метою зменшення ризику завдання травм тваринам та появи випадкового шуму.

Обладнання в приміщеннях для утримання скоту перед забоєм повинне проектуватися та виготовлятися з метою посилення нагляду за тваринами. Звичайне або переносне освітлення має бути наявне з метою нагляду за тваринами у будь-який час.

2. *Обладнання в приміщеннях для утримання скоту перед забоєм для тварин, яких не можна доставляти в контейнерах*

Стійла та проходи для тварин мають бути спроектовані та виготовлені з метою дозволити:

(a) тваринам вільно рухатися в необхідному напрямі з врахуванням їхніх поведінкових характеристик та не змушуючи їх відчувати тривогу;

(b) свиням та вівцям ходити зі сторони в сторону, за виключенням наявності проходів, які ведуть до обладнання для фіксації.

2.2 Пандуси та мости мають бути належним чином встелені фланговим покриттям, яке не дозволяє тваринам впасти.

2.3 Системи, які постачають воду в стійла, мають бути належним чином спроектовані, виготовлені та відповідно обслуговуватися з метою дозволити тваринам в будь-який час мати доступ до чистої води, вони не повинні завдавати їм пошкодження або сковувати рухи.

2.4. Якщо використовується стійло для очікування, то воно має бути з рівною підлогою та твердими стінами, та знаходитися між загоном для відпочинку тварин та проходом, який веде до пункту оглушення, та повинне бути спроектоване таким чином, щоб тварини не могли потрапити в пастку або бути затоптаними.

2.5. Підлоги мають підтримуватися у належному стані, щоб зменшити ризик падіння, ковзання та пошкодження тварин.

2.6. Якщо в бійнях є приміщення для утримання скоту перед забоєм без природного укриття, то має бути забезпечений відповідний захист від несприятливих погодних умов. Якщо такий захист відсутній, то такі приміщення не повинні використовуватися за несприятливих природних умов. За відсутності природних джерел води, має бути передбачене спеціальне обладнання, за допомогою якого постачається вода.

3. *Устаткування та обладнання для фіксації*

3.1 Обладнання для фіксації має бути спроектоване, збудоване та має обслуговуватись з метою:

(a) оптимізації застосування методів оглушення або вбивства тварин;

(b) запобігання пошкодженням або закритим травмам тварин;

(c) зменшення напруги та криків тварин під час фіксації останніх;

(d) зменшення часу фіксації.

3.2 Для великої рогатої худоби в кімнатах для фіксації наявним є ударний стержень, оснащений спеціальним пристроєм, що фіксує горизонтальні та вертикальні рухи голови тварини.

4. *Електричне обладнання для оглушення (окрім електричних водяних бань)*

4.1. Електричне обладнання для оглушення має бути оснащене пристроєм, який показує та записує дані по ключовим електричним параметрам стосовно кожної оглушеної тварини. Пристрій розміщується таким чином, щоб його було видно персоналу та за необхідності подає зрозумілий сигнал, якщо тривалість дії є нижчою того рівня, який вимагається. Такі дані зберігаються протягом принаймні одного року.

4.2 За допомогою автоматичного електричного обладнання для оглушення, яке супроводжується фіксатором, подається напруга.

5. *Обладнання для оглушення за допомогою водяної бані*

5.1 Лінія забою повинна бути споруджена і розміщена в такий спосіб, щоб птахи під час тимчасової зупинки останньої не відчували ніяких обмежень, та щоб їхня стурбованість була зведена до мінімуму.

5.2. Лінія забою повинна бути споруджена в такий спосіб, щоб птахи під час тимчасової зупинки останньої не залишалися підвішеними більше однієї хвилини. Однак, качки, гуси та індики можуть залишатися підвішеними і більше двох хвилин.

5.3. Вся довжина лінії забою аж до чану для ошпарення має бути легкодоступною у випадку необхідності переміщення тварин із забойного цеху.

5.4. Розмір та форма металічних затискачів повинні відповідати розміру та формі лап свійської птиці, яку необхідно забити, тим самим завдаючи якомога меншого болю під час підведення електричної енергії.

5.5. Електрично ізольований вхідний трап має бути складовою частиною обладнання для оглушення за допомогою водяної бані, та споруджене таким чином, що уникати великої кількості води на вході.

5.6 Водяна баня повинна бути споруджена в такий спосіб, щоб рівень занурення птахів був легким для пристосування.

5.7. Довжина електродів в обладнанні для оглушення за допомогою водяної бані відповідає довжині самої водяної бані. Водяна баня має бути споруджена та підтримуватися в такий спосіб, щоб затискачі, які знаходяться над водою, були в постійному контакті із шиною заземлення.

5.8. Пристрій, який фіксує птахів за грудну клітку, має бути вмонтовано в пристрій, який затискує птахів, перш ніж вони потраплять до водяної бані, з тим, щоб заспокоїти останніх.

5.9. Доступ до обладнання для оглушення за допомогою водяної бані має бути вільним, щоб дозволити аби птахи, які були оглушені, і спливають кров'ю, залишалися у водяній бані у зв’язку зі збоєм на лінії.

5.10 . Обладнання для оглушення за допомогою водяної бані має бути оснащене пристроєм, який показує та записує дані по ключовим електричним параметрам, які використовуються. Такі записи зберігаються принаймні протягом одного року.

6. *Обладнання для оглушення свиней та свійської птиці за допомогою газу.*

6.1. Пристрій для оглушення в газовому середовищі, включаючи конвеєрну стрічку, має бути спроектований та споруджений для:

(a) оптимізації застосування оглушення в газовому середовищі;

(b) запобігання пошкодженням або закритим травмам тварин;

(c) зменшення напруги та криків тварин під час фіксації останніх.

6.2. Пристрої для оглушення в газовому середовищі мають бути оснащені таким чином, щоб можна було вимірювати, визначати та записувати концентрацію газу та тривалість дії, а також мають подавати видимий і зрозумілий сигнал, якщо концентрація газу не відповідає тій, яка вимагається. Такі записи зберігаються протягом принаймні одного року.

6.3. Пристрої для оглушення в газовому середовищі мають бути розроблені в такий спосіб, щоб навіть, якщо оглушуються максимально великі об'єми тварин, останні лежали окремо одна від одної.

ДОДАТОК III **ОПЕРАЦІЙНІ ПРАВИЛА НА БІЙНЯХ**

(як зазначено в статті 15)

1. *Доставка, перевезення та поводження з тваринами*

Умови добробуту кожної доставленої партії тварин мають систематично перевірятися інспектором з питань захисту тварин або особою, яка безпосередньо звітує інспектору з питань захисту тварин стосовно доставки тварин з метою визначення пріоритетів, зокрема визначаючи, що конкретно потрібно для добробуту тварин, та які відповідні заходи необхідно вжити.

Тварини мають бути розвантажені якомого швидше після того як їх доставили до місця забиття.

Ссавці, окрім кролів та зайців, яких не доставляють відразу до місця забою, повинні бути поміщені в спеціальні загони.

Тварини, яких не забили протягом 12 годин від моменту їхньої доставки, мають бути погодовані, та їм має надаватись достатня кількість їжі протягом певних інтервалів часу. В таких випадках, тваринам надається достатня кількість підстилки, або еквівалентний такій підстилці матеріал, що забезпечує достатній рівень комфорту для певних видів та окремої кількості зазначених тварин. Такий матеріал має бути з дренажною поверхнею або належним чином поглинати сечу та фекалії.

1.3. Контейнери, в яких перевозять тварин, повинні мати належний вигляд, оброблятися належним чином, зокрема, якщо вони мають перфороване або гнучке дно та:

(a) їх не повинні перевертати та жбурляти;

(b) за можливості, вони мають завантажуватись та розвантажуватись горизонтально та механічним способом;

За можливості, тварин мають розвантажувати індивідуально.

1.4. Якщо контейнери розміщені один на одному, необхідно вжити відповідні заходи безпеки:

(a) обмежити попадання сечі та фекалій на тварин, які знаходяться знизу;

(b) забезпечити стійкість контейнерів;

(c) забезпечити належну вентиляцію.

1.5. Для цілей забиття, тим тваринам, які годують своїх дитинчат, молочній породі тварин, самкам, які народили дитинча під час поїздки, або тваринам, які доставляються в контейнерах, має надаватись перевага над іншими тваринами. Якщо це є неможливим, то необхідно вжити заходи з метою полегшення страждання тварин, зокрема:

(a) доїти тварин з інтервалом не більше 12 годин;

(b) забезпечити відповідні умови для смоктання вим'я та розміщення новонародженої тварини, у випадку, якщо така подія мала місце;

(c) забезпечити водою, у випадку, якщо тварини, доставляються у контейнерах.

1.6. Ссавці, окрім кролів та зайців, які не доставляються безпосередньо до місця забиття після того, як їх завантажили, повинні мати доступ до води у будь-який час.

1.7. Ритмічність поставок тварин для оглушення та вбивства має проводитися належним чином, з метою уникнення довготривалого перебування тварин в загонах.

1.8. Забороняється:

(a) бити та жбурляти тварин;

(b) тиснути на будь-які чутливі місця тварини, тим самим, спричиняючи біль, який можна уникнути;

(c) піднімати або тягати тварин за голову, вуха, роги, ноги, хвіст або смикати за шерсть, або поводитися таким чином, що завдає тварині біль;

однак, заборона стосовно підйому тварин за ноги не застосовується до свійської птиці, кролів та зайців;

(d) використовувані інструменти, призначені для проколювання або інші загострені інструменти;

(e) крутити хвіст або тягнути за нього, а також сильно затискати очі будь-якій тварині.

1.9. Уникати використання провідників електричного струму наскільки це можливо. В будь-якому випадку, такі провідники використовуються для дорослих жуйних тварин та дорослих свиней, які відмовляються пересуватися, і тільки, якщо кімната, в яку їх необхідно перевести, знаходиться неподалік. Електричний удар повинен тривати не більше однієї секунди, проводитися на відповідній відстані і виключно в м'язи задніх кінцівок. Електричний удар здійснюється повторно, якщо тварина не реагує на нього.

1.10. Не потрібно зав'язувати тварин за роги, ніздрі або зв’язувати їхні ноги. Якщо є потреба у зв’язуванні тварин, використовується мотузка або інші засоби, які:

(a) є достатньо міцними;

(b) дозволяють тварині, за необхідності, лежати, їсти або пити;

(c) зроблені у такий спосіб, що дозволяє тваринам уникати будь-якої небезпеки задушення або пошкодження, а також дозволяють тваринам бути швидко звільненими;

1.11. Тварин, які не здатні пересуватися, не повинні тягнути до місця забиття, вони мають бути вбиті на тому місці, де лежать.

2. *Додаткові правила для ссавців, які знаходяться в спеціальних загонах* (*крім кролів та зайців*)

2.1. Кожна тварина повинна мати можливість просторо стояти, лежати та, окрім великої рогатої худоби, яка утримується окремо, вільно обертатися.

2.2. Тварини мають утримуватися в безпеці в спеціальних загонах та про них мають турбуватися з метою уникнення втечі таких тварин або викрадення грабіжниками.

2.3. На кожному стійлі чітко зазначається дата і час доставки тварин та, окрім великої рогатої худоби, яка утримується індивідуально, максимальна кількість тварин, які утримуються.

2.4. Кожний день під час роботи бійні перш ніж буде доставлено тварин, мають бути підготовлені ізоляційні стійла для тих тварин, які потребують спеціальної турботи.

2.5. Умови утримання тварин у стійлах та стан їхнього здоров'я мають регулярно перевірятися інспектором з питань захисту тварин або особою компетентною в цих питаннях.

3. *Знекровлення тварин*

3.1. Якщо особа відповідальна за забиття, фіксацію, підняття та знекровлення тварини, то така особа повинна здійснювати всі операції послідовно по відношенню до однієї тварини, перш ніж починати здійснювати такі операції по відношенню до іншої.

3.2. У випадку звичайного оглушення або забиття відповідно до частини 4 статті 4, дві сонні артерії або судини сонних артерій мають бути пошкоджені. Роздратування електричним струмом проводиться один раз, коли було перевірено відсутність свідомості тварини. Подальший розподіл туші або ошпарювання забійної птиці проводиться виключно після того, як було перевірено відсутність будь-яких ознак життя тварини.

3.3. Забивання птахів за допомогою автоматичного перерізування шиї відбувається виключно тоді, коли перевірено, що таке перерізування призвело до ефективного пошкодження обох кровоносних судин. Якщо перерізування шиї виявилося не ефективним, то птиця невідкладно забивається.

ДОДАТОК IV **ВІДПОВІДНІСТЬ МІЖ ДІЯЬНІСТЮ ТА ВИМОГАМИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ КОМПЕТЕНЦІЇ**

(як зазначено в статті 21)

Операції, пов'язанні із забиттям, що перераховані в частині 2 статті 7	Предмети для перевірки компетенції
Всі операції, перераховані від пункту (a) до пункту (g) частини 2 статті 7.	Поведінка, страждання, свідомість та чутливість тварин, відчуття стресу останніми.
(a) поводження з тваринами та нагляд за ними перш ніж їх буде зафіксовано;	Практичні аспекти поводження з тваринами, фіксація останніх.

(b) фіксація тварин для цілей оглушення або вбивства;	Відомості з інструкцій виробників стосовно видів обладнання для фіксації, яке використовується у випадку механічної фіксації
(c) оглушення тварин;	Практичні аспекти використання обладнання для оглушення та відомості з інструкцій виробників стосовно виду обладнання для оглушення, яке використовується.
	Резервне обладнання та/або методи вбивства. Технічне обслуговування та очистка обладнання для оглушення та/або вбивства тварин.
(d) перевірка ефективності оглушення;	Моніторинг ефективності оглушення та відсутність ознак життя. Резервне обладнання та/або методи вбивства.
(e) фіксація або підняття живої тварини;	Практичні аспекти поводження з тваринами та фіксація останніх. Моніторинг ефективності оглушення.
(f) знекровлення живих тварин;	Моніторинг ефективності оглушення та відсутність ознак життя. Резервне обладнання та/або методи вбивства. Відповідне використання та технічне обслуговування ножів для знекровлення.
(g) забиття відповідно до частини 4 статті 4;	Відповідне використання та технічне обслуговування ножів для знекровлення. Моніторинг відсутності ознак життя.
вбивство хутрових тварин.	Практичні аспекти поводження з тваринами та фіксація останніх. Практичні аспекти використання обладнання для оглушення та відомості з інструкцій виробників стосовно обладнання для оглушення. Резервне обладнання та/або методи вбивства. Моніторинг ефективності оглушення та підтвердження факту смерті. Технічне обслуговування та очистка обладнання для оглушення та/або вбивства.